Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu seitsemäs jaosto)

7 päivänä maaliskuuta 2013*

REACH — Aineen ”antraseeniöljy, antraseenipitoisuus pieni” tunnistaminen erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi — Kumoamiskanne — Kannekelpoinen toimi — Sääntelytoimi, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä — Yksityistä suoraan koskeva toimi — Tutkittavaksi ottaminen — Yhdenvertainen kohtelu — Oikeasuhteisuus

Asiassa T-95/10,

Cindu Chemicals BV, kotipaikka Uithoorn (Alankomaat),

Deza, a.s., kotipaikka Valašske Meziříčí (Tšekin tasavalta),

Koppers Denmark A/S, kotipaikka Nyborg (Tanska) ja

Koppers UK Ltd, kotipaikka Scunthorpe (Yhdistynyt kuningaskunta),

edustajanaan aluksi asianajajat K. Van Maldegem ja R. Cana sekä solicitor P. Sellar, sittemmin Van Maldegem ja Cana,

kantajina,

vastaan

Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), asiamiehinään M. Heikkilä ja W. Broere, avustajanaan asianajaja J. Stuyck,

vastaajana,

jota tukee

Euroopan komissio, asiamiehinään aluksi P. Oliver ja G. Wilms, sittemmin Oliver ja E. Manhaeve, avustajanaan barrister K. Sawyer, sittemmin Oliver ja E. Manhaeve,

väliintulijana,

jossa vaaditaan kumoamaan osittain 13.1.2010 julkaistu ECHA:n päätös, jolla antraseeniöljy, antraseenipitoisuus pieni (EY-nro 292-604-8) tunnistetaan kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1) 57 artiklassa tarkoitetut perusteet täyttäväksi aineeksi kyseisen asetuksen 59 artiklan mukaisesti,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Dittrich (esittelevä tuomari) sekä tuomarit F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek ja J. Schwarcz,

kirjaaja: hallintovirkamies N. Rosner,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 13.9.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asioiden taustat

1 Kantajat eli Cindu Chemicals BV, Deza a.s., Koppers Denmark A/S ja Koppers UK Ltd, ovat aineen ”antraseeniöljy, antraseenipitoisuus pieni” (jäljempänä antraseeniöljy (pitoisuudeltaan pieni)) (EY-nro 292-604-8), tuottajia ja toimittajia Euroopan unionissa.

2 Aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 (EUVL L 353, s. 1) liitteeseen VI sisältyvissä taulukoissa 3.1 ja 3.2 olevan kuvauksen mukaan käsiteltävässä asiassa kyseessä oleva aine ali antraseeniöljy (pitoisuudeltaan pieni) on öljy, joka jää jäljelle, kun antraseenirikas kiinteä aine (antraseeniliisteri) poistetaan antraseeniöljystä kiteytysprosessilla, ja se koostuu pääasiassa kaksi-, kolme- ja neljäjäsenisistä aromaattisista yhdisteistä. Kyseinen aine kuuluu koostumukseltaan tuntemattomiin tai vaihteleviin aineisiin, kompleksisiin reaktiotuotteisiin tai biologisiin materiaaleihin (jäljempänä UVCB-aineet), koska sen kemiallista koostumusta ei ole voitu täydellisesti tunnistaa. Antraseeniöljyä (pitoisuudeltaan pieni) käytetään pääasiassa välituotteena tuotettaessa hiilipikeä, joka on pigmentti ja lujuutta antava aine kumitavaroissa ja etenkin renkaissa. Sitä käytetään myös välituotteena puhtaan antraseenin valmistuksessa.

3 Antraseeniöljy (pitoisuudeltaan pieni) sisällytettiin vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27.6.1967 annetun neuvoston direktiiviin 67/548/ETY (EYVL L 196, s. 1) liitteeseen I direktiivin 67/548 mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kahdennenkymmenennenensimmäisen kerran 19.12.1994 annetulla komission direktiivillä 94/69/EY (EYVL L 381, s. 1). Antraseeniöljy (pitoisuudeltaan pieni) luokiteltiin tällä sisällyttämisellä kategoriaan 2 kuuluvaksi syöpää aiheuttavaksi aineeksi. Kyseinen luokittelu on otettu myös asetukseen N:o 1272/2008.

4 Antraseeniöljy (pitoisuudeltaan pieni) luokiteltiin direktiivin 67/548 mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kolmannenkymmenennen kerran 21.8.2008 annetulla komission direktiivillä 2008/58/EY (EUVL L 246, s. 1) myös kategoriaan 2 kuuluvaksi perimää vaurioittavaksi aineeksi. Kyseinen luokittelu on sisällytetty asetuksen N:o 1272/2008 liitteessä VI olevaan 3 osaan asetuksen N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen 10.8.2009 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 790/2009 (EUVL L 235, s. 1).

5 Saksan liittotasavalta toimitti 28.8.2009 Euroopan kemikaalivirastolle (ECHA) asiakirja-aineiston, jonka se oli laatinut antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) tunnistamisesta aineeksi, joka täyttää sen vuoksi, että se on ominaisuuksiltaan hitaasti hajoavaa, biokertyvää ja myrkyllistä (jäljempänä PBT-ominaisuudet) sekä erittäin hitaasti hajoavaa ja erittäin voimakkaasti biokertyvää (jäljempänä vPvB-ominaisuudet), kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1), jota on tämän jälkeen muutettu muun muassa asetuksella N:o 1272/2009, 57 artiklan d ja e alakohdassa tarkoitetut perusteet.

6 ECHA julkaisi 31.8.2009 internetsivustollaan ilmoituksen, jossa niitä, joita asia koskee, pyydettiin esittämään huomautuksensa antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) osalta laaditusta asiakirja-aineistosta, ja se kehotti myös jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia esittämään tätä koskevat huomautukset.

7 Kyseisen menettelyn yhteydessä muun muassa kivihiiliperäisten kemikaalien alaryhmä, jonka jäseniä kantajat ovat, ja ECHA esittivät huomautuksia. ECHA totesi tältä osin, että antraseeniöljy (pitoisuudeltaan pieni) on luokiteltu syöpää aiheuttaviin aineisiin ja se täyttää siis asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklan a alakohdassa tarkoitetut perusteet.

8 Saatuaan Saksan liittotasavallan vastauksen, ECHA siirsi kyseisen asiakirja-aineiston 16.11.2009 asetuksen N:o 1907/2006 76 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetulle jäsenvaltioiden komitealle. Komitea pääsi 4.12.2009 yksimieliseen sopimukseen antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) tunnistamisesta asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklan a, b, d ja e alakohdassa mainitut perusteet täyttäväksi erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi.

9 ECHA julkaisi 7.12.2009 lehdistötiedotteen, jossa ilmoitettiin yhtäältä, että jäsenvaltioiden komitea oli päässyt yksimieliseen sopimukseen viidentoista aineen, antraseeniöljy (pitoisuudeltaan pieni) mukaan lukien, tunnistamisesta erityistä huolta aiheuttaviksi aineiksi, koska kyseiset aineet täyttävät asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklassa tarkoitetut perusteet, ja toisaalta, että tunnistetuista aineista laadittu luettelo niiden sisällyttämiseksi tietyn ajan kuluttua asetuksen N:o 1907/2006 liitteeseen XIV (jäljempänä ehdolla olevien aineiden luettelo) saatetaan virallisesti ajan tasalle vuoden 2010 tammikuussa. ECHA:n pääjohtaja teki 22.12.2009 päätöksen ED/68/2009 siitä, että ehdolla olevia aineita koskeva luettelo julkaistaan ja saatetaan ajan tasalle 13.1.2010 näiden 15 aineen osalta.

10 Ehdolla olevien aineiden luettelo, joka sisälsi muun muassa antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni), julkaistiin 13.1.2010 ECHA:n internetsivustolla.

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

11 Kantajat nostivat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 17.2.2010 toimittamallaan kannekirjelmällä nyt käsiteltävänä olevan kanteen, jossa vaaditaan kumoamaan osittain 13.1.2010 julkaistu ECHA:n päätös tunnistaa antraseeniöljy (pitoisuudeltaan pieni) asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklassa tarkoitetut perusteet täyttäväksi aineeksi mainitun asetuksen 59 artiklan mukaisesti (jäljempänä riidanalainen päätös).

12 ECHA pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 8.4.2010 toimittamallaan kirjelmällä nyt käsiteltävän asian yhdistämistä asiaan T-93/10, Bilbaína de Alquitranes ym. vastaan ECHA, asiaan T-94/10, Rütgers Germany ym. vastaan ECHA ja asiaan T-96/10, Rütgers Germany ym. vastaan ECHA, unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 50 artiklan 1 kohdan nojalla. Unionin yleisen

tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtaja päätti 10.5.2010 kantajia tältä osin kuultuaan olla yhdistämättä näitä asioita kirjallista käsittelyä varten ja tehdä myöhemmin ratkaisunsa yhdistämistä koskevasta pyynnöstä suullista käsittelyä ja asian lopulliseksi ratkaisuksi annettavaa tuomiota varten.

13 ECHA teki unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 23.6.2010 toimitetulla erillisellä asiakirjalla oikeudenkäyntiväitteen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan nojalla.

14 Euroopan komissio ja Tanskan kuningaskunta pyysivät unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamossa 1. ja 3.6.2010 kirjatuilla kirjelmillä saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen ECHA:n vaatimuksia. Unionin yleisen tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi kyseiset pyynnöt pääasian asianosaisia kuultuaan 6.7.2010 antamillaan määräyksillä. Tanskan kuningaskunta peruutti väliintulonsa nyt käsiteltävässä asiassa unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 23.8.2010 toimitetulla asiakirjalla.

15 Kantajat esittivät oikeudenkäyntiväitettä koskevat huomautuksensa 23.8.2010.

16 Kun unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari määrättiin seitsemänteen jaostoon, jonka käsiteltäväksi nyt käsiteltävä asia tämän vuoksi siirrettiin.

17 Komissio toimitti 27.9.2010 väliintulokirjelmänsä, joka koski yksinomaan tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä. Pääasian asianosaiset esittivät kyseistä kirjelmää koskevat huomautuksensa unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 30.11. ja 6.12.2010 toimittamillaan asiakirjoilla.

18 Unionin yleinen tuomioistuin siirsi nyt käsiteltävän asian 30.3.2011 tehdyllä päätöksellä laajennetun seitsemännen jaoston käsiteltäväksi työjärjestyksensä 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

19 Unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu seitsemäs jaosto) 3.5.2011 antamalla määräyksellä päätettiin, että oikeudenkäyntiväite käsitellään pääasian yhteydessä ja että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

20 Komissio jätti asiakysymystä koskevan väliintulokirjelmänsä 13.9.2011. Pääasian asianosaiset esittivät kyseistä kirjelmää koskevat huomautuksensa unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 15.11.2011 toimittamillaan asiakirjoilla.

21 Komissiota kuultiin 13.3.2012 ECHA:n 8.4.2010 esittämästä pyynnöstä yhdistää asiat suullista käsittelyä ja asian lopulliseksi ratkaisuksi annettavaa tuomiota varten.

22 Unionin yleinen tuomioistuin (laajennettu seitsemäs jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn.

23 Unionin yleisen tuomioistuimen laajennetun seitsemännen jaoston puheenjohtajan 20.6.2012 antamalla määräyksellä nyt käsiteltävä asia ja asia T-93/10, Bilbaína de Alquitranes ym. vastaan ECHA, asia T-94/10, Rütgers Germany ym. vastaan ECHA ja asia T-96/10, Rütgers Germany ym. vastaan ECHA yhdistettiin suullista käsittelyä varten työjärjestyksen 50 artiklan mukaisesti.

24 Kantajat toimittivat 30.8.2012 päivätyllä kirjelmällä huomautuksensa suullista käsittelyä varten laaditusta kertomuksesta.

25 Asianosaisten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 13.9.2012 pidetyssä istunnossa. Asianosaisia kuultiin erityisesti siitä, voidaanko toinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 5 ja 7 kohdan virheellistä soveltamista, ottaa tutkittavaksi.

26 Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

— toteaa, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi ja että se on perusteltu

— kumoaa riidanalaisen päätöksen antraseeniöljyä (pitoisuudeltaan pieni) koskevilta osin ja

— velvoittaa ECHA:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

27 ECHA vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— toteaa, ettei kannetta voida ottaa tutkittavaksi tai että se ainakin on perusteeton ja

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

28 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta tai toissijaisesti toteaa sen perusteettomaksi ja

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

29 Ennen asiakysymyksen tutkimista on vastattava ECHA:n ja komission oikeudenkäyntiväitteen yhteydessä esiin tuomiin kysymyksiin.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

30 ECHA:n esittämät tutkimatta jättämisen perusteet koskevat riidanalaisen päätöksen luonnetta, sitä, ettei se koske kantajia suoraan, ja sitä, ettei riidanalainen päätös, joka ei ole SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu sääntelytoimi, koske kantajia erikseen.

31 Komissio tukee ECHA:n väitettä, joka koskee riidanalaisen päätöksen luonnetta ja sitä, ettei se koske kantajia suoraan. Se väittää myös, ettei kanne täytä työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan vaatimuksia, koska se ei ole selkeä.

32 Ensinnäkin on todettava siitä tutkimatta jättämisen perusteesta, joka koskee työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan vaatimuksia, ettei ECHA ole vedonnut kyseiseen tutkimatta jättämisen perusteeseen. Koska komissiolla ei väliintulijana ole oikeutta esittää sellaista tutkimatta jättämisen perustetta, johon asianosainen, jonka vaatimuksia se tukee, ei ole vedonnut (ks. vastaavasti asia T-174/95, Svenska Journalistförbundet v. neuvosto, tuomio 17.6.1998, Kok., s. II-2289, 77 ja 78 kohta), tämä tutkimatta jättämisen peruste on jätettävä tutkimatta. On joka tapauksessa huomautettava, että oikeudenkäynnin kohde on esitetty kanteessa riittävän selvästi ja täsmällisesti (ks. jäljempänä 39 kohta).

Riidanalaisen päätöksen luonne

33 ECHA ja komissio väittävät, että kun kantajat vetoavat ECHA:n jäsenvaltioiden komitean yksimieliseen sopimukseen, johon päästiin 4.12.2009, ne riitauttavat valmistelevan toimen, jolla ei ole tarkoitus tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan toisessa virkkeessä tarkoitetulla tavalla. ECHA:n mukaan toimi, jolla on potentiaalinen oikeusvaikutus, on ajan tasalle saatetun ehdolla olevien aineiden luettelon julkaiseminen ECHA:n internetsivustolla asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Komission mukaan mainitun asetuksen 59 artiklassa tarkoitetun menettelyn päätösasiakirja on ECHA:n pääjohtajan päätös sisällyttää aine ehdolla olevien aineiden luetteloon kyseisen artiklan 8 kohdan mukaisesti.

34 SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan toisen virkkeen mukaan kanne voidaan nostaa sellaisista unionin elinten tai laitosten toimista, joiden tarkoituksena on tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin.

35 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kumoamiskanteen kohteena voivat olla niiden luonteesta tai muodosta riippumatta kaikki unionin toimielinten, elinten ja laitosten toimet, joilla on tarkoitus olla oikeusvaikutuksia (asia 22/70, komissio v. neuvosto, tuomio 31.3.1971, Kok., s. 263, Kok. Ep. I, s. 553, 42 kohta; ks. myös yhdistetyt asiat C-138/03, C-324/03 ja C-431/03, Italia v. komissio, tuomio 24.11.2005, Kok., s. I-10043, 32 kohta ja asia T-322/06, Espinosa Labella ym. v. komissio, tuomio 14.7.2008, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

36 Kun kyse on sellaisista toimista tai päätöksistä, jotka tehdään monivaiheisessa menettelyssä, etenkin sisäisen menettelyn päätteeksi, kumoamiskanteen kohteena voivat lähtökohtaisesti olla ainoastaan sellaiset toimenpiteet, joissa lopullisesti vahvistetaan kyseisen unionin toimielimen, elimen tai laitoksen kanta menettelyn päätteeksi. Tästä seuraa, että alustavat toimenpiteet tai toimenpiteet, joilla puhtaasti valmistellaan lopullista päätöstä, eivät voi olla kumoamiskanteen kohteena (asia 60/81, IBM v. komissio, tuomio 11.11.1981, Kok., s. 2639, Kok. Ep. VI, s. 231, 10 kohta; ks. myös yhdistetyt asiat T-355/04 ja T-446/04, Co-Frutta v. komissio, tuomio 19.1.2010, Kok., s. II-1, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

37 On huomautettava, että asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa säädetyssä menettelyssä, jossa tunnistetaan mainitun asetuksen 57 artiklassa tarkoitetut aineet, on useita vaiheita.

38 Sen jälkeen, kun tunnistamismenettely on aloitettu ja kun ECHA on antanut ainetta koskevan asiakirja-aineiston jäsenvaltioiden käyttöön ja julkaissut internetsivustollaan ilmoituksen, jossa pyydetään kaikkia niitä, joita asia koskee, esittämään sille huomautuksensa (asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 2–4 kohta), jäsenvaltiot, ECHA ja kaikki ne, joita asia koskee, voivat esittää huomautuksensa asiakirja-aineistossa ehdotetusta tunnistamisesta (mainitun asetuksen 59 artiklan 4 ja 5 kohta). Jos, kuten tässä tapauksessa, tällaisia huomautuksia esitetään, ECHA siirtää asiakirja-aineiston jäsenvaltioiden komitealleen ja, jos kyseinen komitea pääsee yksimieliseen sopimukseen aineen tunnistamisesta, se sisällyttää kyseisen aineen ehdolla olevien aineiden luetteloon (kyseisen asetuksen 59 artiklan 7 ja 8 kohta). Lopuksi on todettava, että heti kun päätös aineen sisällyttämisestä on tehty, ECHA julkaisee ehdolla olevien aineiden luettelon internetsivustollaan ja saattaa sen ajan tasalle (saman asetuksen 59 artiklan 10 kohta).

39 Käsiteltävässä asiassa on todettava, etteivät kantajat ole vedonneet yksinomaan ECHA:n jäsenvaltioiden komitean sopimukseen, johon päästiin 4.12.2009 ja jossa antraseeniöljy (pitoisuudeltaan pieni) tunnistetaan asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklassa mainitut perusteet täyttäväksi aineeksi, vaan myös julkaisemiseen ECHA:n internetsivustolla 13.1.2010 ja koodiin ED/68/2009, joka on sen ECHA:n pääjohtajan päätöksen koodi, jolla mainittu aine sisällytettiin internetsivustolla 13.1.2010 julkaistuun ehdolla olevien aineiden luetteloon, vaikka kantajat eivät olekaan saaneet tietoonsa tätä jälkimmäistä seikkaa. Kantajat ovat siis epäilyksettä riitauttaneet ECHA:n päätöksen, jolla antraseeniöljy (pitoisuudeltaan pieni) tunnistetaan asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklassa mainitut perusteet täyttäväksi aineeksi ja jonka sisältö oli määritetty ECHA:n jäsenvaltioiden komitean yksimielisellä sopimuksella, johon päästiin 4.12.2009 ja jonka ECHA:n pääjohtaja pani täytäntöön määräämällä kyseisen aineen sisällyttämisestä ehdolla olevien aineiden luetteloon, joka julkaistiin internetsivustolla 13.1.2010 mainitun asetuksen 59 artiklan mukaisesti kokonaisuudessaan. Kun kantajat vetoavat ECHA:n internetsivustolla 13.1.2010 julkaistuun luettelon versioon, ECHA:n jäsenvaltioiden komitean yksimieliseen sopimukseen vuonna 2009 ja koodiin ED/68/2009, ne ovat yksiselitteisesti yksilöineet oikeudenkäynnin kohteen. Väite, joka perustuu ECHA:n jäsenvaltioiden komitean pelkän sopimuksen väitettyyn valmistelevaan luonteeseen, on siis tehoton.

40 Asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa tarkoitetusta menettelystä seuraavan aineen tunnistamisen tarkoituksena on tuottaa sitovia oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan toisessa virkkeessä tarkoitetulla tavalla. Kyseinen toimi luo näet muun muassa mainitun asetuksen 7 artiklan 2 kohdassa, 31 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 3 kohdan b alakohdassa sekä 33 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt tiedottamisvelvollisuudet. Kyseisissä säännöksissä viitataan asetuksen 59 artiklan 1 kohdan mukaisesti tunnistettuihin aineisiin tai aineisiin, jotka on sisällytetty tai jotka sisältyvät saman asetuksen 59 artiklan 1 kohdan mukaisesti laadittuun luetteloon. Niissä ilmoitetaan siis asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa tarkoitetusta menettelystä seuraavaan toimeen perustuvat oikeudelliset velvoitteet.

41 Edellä esitetyn perusteella riidanalaisen päätöksen luonnetta koskeva tutkimatta jättämisen peruste on hylättävä.

Se, koskeeko riidanalainen päätös kantajia suoraan

42 ECHA väittää komission tukemana, ettei kannetta voida ottaa tutkittavaksi, koska riidanalainen päätös ei koske kantajia suoraan.

43 SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi ensimmäisessä tai toisessa kohdassa määrätyin edellytyksin nostaa kanteen hänelle osoitetusta toimesta tai toimesta, joka koskee häntä suoraan ja erikseen, sekä sääntelytoimesta, joka koskee häntä suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimia.

44 Käsiteltävässä asiassa on selvää, että riidanalaista päätöstä ei ole osoitettu kantajille, jotka eivät siis ole kyseisen toimen adressaatteja. Tässä tilanteessa kantajat voivat SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaan nostaa kumoamiskanteen mainitusta toimesta ainoastaan sillä edellytyksellä, että kyseinen toimi muun muassa koskee niitä suoraan.

45 Vakiintuneessa oikeuskäytännössä on todettu siitä, että toimi koskee kantajaa suoraan, että kyseinen edellytys vaatii ensinnäkin, että riitautetulla toimella on välittömiä vaikutuksia yksityisen oikeusasemaan, ja toiseksi, ettei se jätä niille, joille se on osoitettu ja joiden tehtävänä on sen toimeenpano, ollenkaan harkintavaltaa, jolloin toimeenpano on täysin automaattista ja perustuu yksinomaan unionin lainsäädäntöön eikä edellytä välissä olevien sääntöjen soveltamista (asia C-386/96 P, Dreyfus v. komissio, tuomio 5.5.1998, Kok. s. I 2309, 43 kohta; asia C-486/01 P, Front national v. parlamentti, tuomio 29.6.2004, Kok., s. I 6289, 34 kohta ja yhdistetyt asiat C-445/07 P ja C-455/07 P, komissio v. Ente per le Ville Vesuviane ja Ente per le Ville Vesuviane v. komissio, tuomio 10.9.2009, Kok., s. I-7993, 45 kohta).

46 Ensinnäkin siitä kantajien väitteestä, jonka mukaan riidanalainen päätös koskee niitä suoraan siksi, että asetuksen N:o 1907/2006 31 artiklan 9 kohdan a alakohdalla vaikutetaan niiden oikeusasemaan, on todettava, että kyseinen säännös koskee käyttöturvallisuustiedotteen, jonka laatimisesta säädetään mainitun artiklan 1 kohdassa, ajan tasalle saattamista. Asetuksen N:o 1907/2006 31 artiklan 1 kohdan a–c alakohdan mukaan aineen toimittajien on toimitettava aineen vastaanottajalle käyttöturvallisuustiedote, jos aine täyttää direktiivin 67/548 mukaiset vaaralliseksi luokittelun kriteerit, jos aineella on PBT- tai vPvB-ominaisuudet mainitun asetuksen liitteessä XIII esitettyjen perusteiden mukaisesti tai jos aine sisältyy asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 1 kohdan mukaisesti laadittuun luetteloon muista kuin edellä tarkoitetuista syistä. Kyseisen asetuksen 31 artiklan 9 kohdan a alakohdassa säädetään tästä, että toimittajien on viipymättä saatettava käyttöturvallisuustiedote ajan tasalle heti, kun tulee saataville uusia tietoja, jotka voivat vaikuttaa riskinhallintatoimenpiteisiin, tai uusia tietoja vaaroista.

47 Käsiteltävässä tapauksessa on riidatonta, että kantajien oli asetuksen N:o 1907/2006 3 artiklan 32 alakohdassa määritellyn kaltaisina aineen toimittajina toimitettava mainitun asetuksen 31 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla kyseisen aineen vastaanottajalle käyttöturvallisuustiedote heti, kun kyseinen aine täytti direktiivin 67/548 mukaiset vaaralliseksi luokittelun kriteerit. Antraseeniöljy (pitoisuudeltaan pieni) on näet luokiteltu direktiivillä 94/69 kategoriaan 2 kuuluvaksi syöpää aiheuttavaksi aineeksi ja direktiivillä 2008/58 kategoriaan 2 kuuluvaksi perimää vaurioittavaksi aineeksi (ks. edellä 3 ja 4 kohta).

48 Tässä tapauksessa on sitä vastoin riitautettu se, että antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) tunnistaminen erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti sillä perusteella, että kyseisellä aineella on PBT- tai vPvB-ominaisuudet, olisi sellainen mainitun asetuksen 31 artiklan 9 kohdan a alakohdassa tarkoitettu uusi tieto – kuten kantajat väittävät – joka luo kyseisessä säännöksessä tarkoitetun velvollisuuden eli velvollisuuden saattaa käyttöturvallisuustiedote ajan tasalle siten, että riidanalaisella päätöksellä on välittömiä vaikutuksia kantajien oikeusasemaan.

49 Asetuksen N:o 1907/2006 31 artiklan 1 kohdassa säädetään, että käyttöturvallisuustiedote on laadittava kyseisen asetuksen liitteen II mukaisesti. Mainitun käyttöturvallisuustiedotteiden laadintaoppaan sisältävän liitteen mukaan käyttöturvallisuustiedotteiden avulla on toimitettava asianmukaiset turvallisuustiedot luokitelluista aineista toimitusketjussa välittömästi seuraaville käyttäjille. Kyseisen liitteen tarkoituksena on varmistaa asetuksen N:o 1907/2006 31 artiklan 6 kohdassa lueteltujen pakollisten kohtien sisällön johdonmukaisuus ja tarkkuus, jotta käyttäjät voivat käyttöturvallisuustiedotteiden avulla ryhtyä tarvittaviin toimiin ihmisten terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi työpaikalla sekä ympäristön suojelemiseksi.

50 Antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) tunnistaminen asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti erityistä huolta aiheuttaviksi aineeksi sillä perusteella, että kyseisellä aineella on PBT- tai vPvB-ominaisuudet, on kantajien mukaan uusi tieto, joka liittyy asetuksen N:o 1907/2006 31 artiklan 6 kohdan 2 alakohtaan (vaaran yksilöinti), 3 alakohtaan (koostumus ja tiedot aineosista) ja 15 alakohtaan (lainsäädäntöä koskevat tiedot).

51 Asetuksen N:o 1907/2006 31 artiklan 6 kohdan 2 alakohdasta (vaaran yksilöinti) on todettava, että asetuksen N:o 1907/2006 liitteessä II olevan 2 kohdan mukaan kyseisessä kohdassa on ilmoitettava direktiivin 67/548 luokittelusääntöjen mukaisesti tehty aineen luokitus. Tärkeimmät vaarat, joita aineesta aiheutuu ihmisille ja ympäristölle, on ilmoitettava selvästi ja lyhyesti.

52 On selvää, että aineesta, jolla on PBT- tai vPvB-ominaisuudet, aiheutuu vaaraa ympäristölle. ECHA:n mukaan tällainen vaara ei kuitenkaan perustu riidanalaiseen päätökseen vaan niihin kyseisen aineen sisäisiin ominaisuuksiin, joita kantajien olisi pitänyt arvioida ja joista niiden olisi siis pitänyt olla tietoisia ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä.

53 Tästä on huomautettava, että asetuksen N:o 1907/2006 liitteessä II olevassa 2 kohdassa viitataan direktiivin 67/548 mukaista aineen luokittelua vastaavien vaarojen tunnistamisen osalta kyseisessä direktiivissä vahvistettujen luokittelusääntöjen eli unionin oikeussääntöjen soveltamiseen. Aineen syöpää aiheuttavat tai perimää vaurioittavat ominaisuudet, sellaisina kuin ne on mainittu asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklan a ja b alakohdassa, ja näistä ominaisuuksista johtuvat tärkeimmät vaarat on siis ilmoitettava käyttöturvallisuustiedotteessa siltä osin kuin aine on direktiivin 67/548 luokittelusääntöjen mukaisesti luokiteltu syöpää aiheuttavaksi ja perimää vaurioittavaksi aineeksi. Kantajat eivät käsiteltävässä asiassa kiistä sitä, että antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) syöpää aiheuttavat ja perimää vaurioittavat ominaisuudet ja näistä ominaisuuksista johtuvat tärkeimmät vaarat on ilmoitettava käyttöturvallisuustiedotteessa ja ne ovat syy siihen, miksi kantajien on toimitettava tällainen tiedote.

54 Aineen PBT- ja vPvB-ominaisuuksista, sellaisina kuin ne on mainittu asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklan e ja d alakohdassa, on todettava, että niiden tunnistamisperusteet on määritelty asetuksen N:o 1907/2006 liitteessä XIII. Jotta aine voidaan tunnistaa erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi PBT- ja vPvB-ominaisuuksiensa vuoksi mainitun asetuksen 59 artiklan mukaisesti, kyseisen asetuksen liitteessä XIII vahvistettuja perusteita on siis sovellettava. Tästä seuraa, että aineen PBT- ja vPvB-ominaisuudet määritetään tunnistamismenettelyn yhteydessä, mitä on selitetty myös 21.–22.1.2009 järjestetyn ehdolla olevien aineiden luetteloa ja lupaa riskinhallinnanvälineinä koskevan ECHA:n seminaarin pöytäkirjassa, jonka mukaan ehdolla olevien aineiden luetteloon sisällyttäminen on ensisijainen mekanismi PBT- ja vPvB-aineiden tunnistamiseksi. Aineen PBT- ja vPvB-ominaisuuksien tunnistaminen perustuu siis unionin oikeussääntöjen soveltamiseen eli käsiteltävässä asiassa asetuksen N:o 1907/2006 liitteessä XIII vahvistettujen perusteiden soveltamiseen. Koska antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) PBT- ja vPvB-ominaisuudet on määritetty riidanalaisella päätöksellä kyseisten perusteiden nojalla, nämä ominaisuudet ja niistä aiheutuvat tärkeimmät vaarat on ilmoitettava käyttöturvallisuustiedotteessa juuri kyseisen päätöksen vuoksi. Nyt käsiteltävässä asiassa on kyse tapauksesta, joka vastaa aineen luokittelua direktiivissä 67/548 vahvistettujen sääntöjen nojalla ja jossa velvollisuus sisällyttää kyseinen luokittelu ja luokitelluista ominaisuuksista aiheutuvat tärkeimmät vaarat käyttöturvallisuustiedotteeseen ilmenee selkeästi asetuksen N:o 1907/2006 liitteessä II olevasta 2 kohdasta.

55 Yhtäältä ECHA:n väitteestä, jonka mukaan kyseisen aineen vaarallisuus perustuu sen sisäisiin ominaisuuksiin, joita kantajien olisi pitänyt arvioida ja joista niiden olisi siis pitänyt olla tietoisia ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä, on huomautettava, että ECHA vetoaa Euroopan kemikaalitoimiston (ECB) alaryhmässä käytyihin keskusteluihin siitä, täyttääkö kyseinen aine PBT- ja vPvB-perusteet. Vaikka on totta, että aineesta johtuvat vaarat perustuvat sen sisäisiin ominaisuuksiin, kyseisiä vaaroja on arvioitava ja ne on määritettävä määriteltyjen oikeussääntöjen mukaan. ECHA ei mainitussa alaryhmässä käytyjä keskusteluja koskevissa yksityiskohtaisissa väitteissään totea niitä oikeussääntöjä, joiden nojalla kyseinen alaryhmä on voinut määrittää PBT- ja vPvB-ominaisuudet. ECHA ei myöskään väitä, että kyseisen alaryhmän päätelmät olisivat olleet kantajiin nähden sitovia. Kantajat väittävät sitä vastoin, ettei antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) PBT- ja vPvB-ominaisuuksista ole käyty mitään keskusteluja. ECHA väittää toisaalta, että kantajien olisi pitänyt arvioida antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) sisäisiä ominaisuuksia ja niiden olisi tästä syystä pitänyt olla tietoisia kyseisen aineen PBT- ja vPvB-ominaisuuksista. Kuten asiakirja-aineistosta ilmenee ja kuten kantajat ovat suullisessa käsittelyssä vahvistaneet, ne kiistävät juuri antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) PBT- ja vPvB-ominaisuudet. Ne eivät siis ole antraseeniöljyä (pitoisuudeltaan pieni) koskevan arviointinsa yhteydessä päätelleet, että kyseisellä aineella on PBT- ja vPvB-ominaisuudet.

56 Kun otetaan huomioon käyttöturvallisuustiedotteen 2 kohta (vaaran yksilöinti), antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) tunnistaminen erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti sillä perusteella, että kyseisellä aineella on PBT- tai vPvB-ominaisuudet, oli siis sellainen uusi tieto, jonka perusteella käyttäjät voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet ihmisten terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi työpaikalla sekä ympäristön suojelemiseksi. Tunnistaminen oli siis sellainen asetuksen N:o 1907/2006 31 artiklan 9 kohdan a alakohdassa tarkoitettu uusi tieto, joka saattoi vaikuttaa riskinhallintatoimenpiteisiin, tai uusi tieto vaaroista, joten kantajilla oli velvollisuus saattaa asianomaiset käyttöturvallisuustiedotteet ajan tasalle. Tästä seuraa, että riidanalaisella päätöksellä on välittömiä oikeusvaikutuksia kantajien oikeusasemaan siinä säädetyn velvollisuuden vuoksi ilman, että olisi tarpeen tutkia käyttöturvallisuustiedotteen 3 kohtaa (koostumus ja tiedot ainesosista) ja 15 kohtaa (lainsäädäntöä koskevat tiedot) (ks. 15 kohdasta unionin yleisen tuomioistuimen 21.9.2011 antamat määräykset asioissa T-343/10, Etimine ja Etiproducts v. ECHA, Kok., s. II-6611, 33–36 kohta ja T-346/10, Borax Europe v. ECHA, Kok., s. II-6629, 34–37 kohta).

57 Toiseksi on huomautettava siitä kantajien väitteestä, jonka mukaan riidanalainen päätös koskee niitä suoraan, koska asetuksen N:o 1907/2006 34 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdalla vaikutetaan niiden oikeusasemaan, että kyseisen säännöksen mukaan aineen toimitusketjun toimijoiden on ilmoitettava toimitusketjussa taaksepäin edelliselle toimijalle tai jakelijalle uudet tiedot vaarallisista ominaisuuksista, riippumatta asianomaisista käytöistä.

58 Koska antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) tunnistaminen riidanalaisella päätöksellä erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi sillä perusteella, että kyseisellä aineella on PBT- tai vPvB-aineiden ominaisuudet, sisälsi uusia tietoja antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) vaarallisista ominaisuuksista (ks. edellä 54–56 kohta), se loi asetuksen N:o 1907/2006 34 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitetun tiedottamisvelvollisuuden. Tästä seuraa, että riidanalaisella päätöksellä on myös välittömiä vaikutuksia kantajien oikeusasemaan kyseisessä säännöksessä säädetyn velvollisuuden vuoksi.

59 Riidanalainen päätös koskee näin ollen kantajia suoraan. Tämä tutkimatta jättämisen peruste on siis hylättävä.

Sellaisen sääntelytoimen käsite, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä, ja se, koskeeko päätös kantajia erikseen

60 ECHA:n, jota komissio ei tältä osin tue, mukaan kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi, koska riidanalainen päätös ei ole SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu sääntelytoimi ja päätöksen olisi siis pitänyt koskea kantajia erikseen, eikä jälkimmäinen edellytys ole sen mukaan täyttynyt.

61 SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaan nyt käsiteltävä kumoamiskanne voidaan ottaa tutkittavaksi ainoastaan, jos riidanalainen päätös on sääntelytoimi, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä, tai jos riidanalainen päätös koskee kantajia erikseen.

62 ECHA väittää siitä, onko riidanalainen päätös SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu sääntelytoimi, etteivät sen toteuttamat toimet ole sääntelytoimia. Sääntelyvallan käyttäminen asetuksen N:o 1907/2006 nojalla on sen mukaan varattu komissiolle. Aineen tunnistaminen on lisäksi vain valmisteleva toimi kyseisen aineen sisällyttämisestä tuon asetuksen liitteeseen XIV tehtävää komission mahdollista tulevaa päätöstä varten.

63 Ensinnäkin siitä, onko riidanalainen päätös SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu sääntelytoimi, on huomautettava, että kyseisessä määräyksessä tarkoitettu sääntelytoimen käsite on ymmärrettävä siten, että sillä tarkoitetaan kaikkia yleisesti sovellettavia toimia, lukuun ottamatta lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäviä säädöksiä (asia T-262/10, Microban International ja Microban (Europe) v. komissio, tuomio 25.10.2011, Kok., s. II-7697, 21 kohta).

64 Käsiteltävässä asiassa on huomautettava, että riidanalainen päätös on yleisesti sovellettava, koska sitä sovelletaan objektiivisesti määriteltyihin tilanteisiin ja sen oikeusvaikutukset kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin eli kaikkiin asetuksen N:o 1907/2006 31 artiklan 9 kohdan a alakohdan ja 34 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluviin luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin.

65 Riidanalainen päätös ei ole myöskään lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävä toimi, koska sitä ei ole tehty SEUT 289 artiklan 1–3 kohdassa tarkoitetussa tavallisessa lainsäädäntömenettelyssä tai erityisessä lainsäädäntömenettelyssä. Riidanalainen päätös on näet toimi, jonka ECHA on toteuttanut asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan perusteella (ks. vastaavasti asia T-381/11, Eurofer v. komissio, määräys 4.6.2012, 44 kohta).

66 Riidanalainen päätös on siis SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu sääntelytoimi.

67 Toisin kuin ECHA väittää, SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa ei todeta, että pelkästään komissiolla on tällaisen toimen toteuttamiseen tarvittava sääntelyvalta. ECHA:n tältä osin esittämät väitteet eivät saa mitään tukea EUT-sopimuksesta. SEUT 263 artiklan ensimmäisessä kohdassa näet mainitaan nimenomaisesti unionin elinten tai laitosten sellaisten toimien laillisuuden valvominen, joiden tarkoituksena on tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin. EUT-sopimuksen laatijoilla oli siis tarkoitus saattaa lähtökohtaisesti myös ECHA:n unionin laitoksena toteuttamat toimet unionin tuomioistuimien suorittaman valvonnan piiriin.

68 Toisin kuin ECHA väittää, myöskään ECHA:lla asetuksen N:o 1907/2006 75 artiklan 1 kohdan mukaan oleva tehtävä, joka on asetuksen N:o 1907/2006 teknisten, tieteellisten ja hallinnollisten näkökohtien hallinnoiminen ja joissakin tapauksissa täytäntöön paneminen sekä yhdenmukaisuuden varmistaminen unionissa, ei sulje pois toimivaltaa toteuttaa sääntelytoimi. Tästä on korostettava ECHA:n myöntävän, että sen toteuttamat toimet voivat luoda oikeudellisia velvollisuuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin, vaikkakin rajoitetussa määrin.

69 Asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa tarkoitetun tunnistamismenettelyn yhteydessä on lisäksi säädetty kahdesta menettelystä sitä tapausta varten, että ehdotetusta erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi tunnistamisesta esitetään huomautuksia. Ensimmäisen menettelyn mukaan ECHA siirtää asiakirja-aineiston jäsenvaltioiden komiteansa käsiteltäväksi ja tämä pääsee yksimieliseen sopimukseen aineen tunnistamisesta (mainitun asetuksen 59 artiklan 7 ja 8 kohta). Jälkimmäisen menettelyn mukaan on niin, että jos jäsenvaltioiden komitea ei pääse yksimieliseen sopimukseen, komissio tekee päätöksen kyseessä olevan aineen tunnistamisesta asetuksen N:o 1907/2006 133 artiklan 3 kohdassa, jossa viitataan menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28.6.1999 tehdyn komission päätöksen 1999/468/EY (EYVL L 184, s. 23) 5 artiklassa säädettyyn sääntelymenettelyyn, tarkoitetun menettelyn mukaisesti (kyseisen asetuksen 59 artiklan 9 kohta). Näiden kummankin menettelyn vertailusta seuraa, että ensimmäisen yhteydessä jäsenvaltioiden komitean sopimus vastaa komission jälkimmäisen menettelyn yhteydessä tekemää päätöstä aineen tunnistamisesta. Ei voida kuitenkaan väittää, että tilanteessa, jossa komission myötävaikutuksella tehty päätös on sääntelytoimi, ilman komission myötävaikutusta tehtyä päätöstä, jolla on sama sisältö ja sama vaikutus, ei voitaisi pitää tällaisena toimena.

70 On totta, että komission asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan nojalla tekemällä päätöksellä aineen sisällyttämisestä kyseisen asetuksen liitteeseen XIV on aineen käyttäjiin nähden paljon vakavammat oikeudelliset seuraukset – eli kielto saattaa kyseinen aine markkinoille ilman lupaa – kuin riidanalaisesta päätöksestä johtuvat seuraukset, joita ovat muun muassa tiedottamisvelvollisuudet. Tämä toteamus ei kuitenkaan voi merkitä sitä, että riidanalaisesta päätöksestä johtuvat oikeudelliset seuraukset olisivat olemattomia. Riidanalaisesta päätöksestä seuraavat tiedottamisvelvollisuudet ovat päinvastoin yksi sen aineiden riskinhallintaan liittyvän vastuun seurauksista, jota pitäisi soveltaa koko toimitusketjuun, kuten asetuksen N:o 1907/2006 johdanto-osan 56 perustelukappaleessa todetaan. Tästä seuraa, että ECHA:n tältä osin esittämät väitteet on hylättävä.

71 Toiseksi on huomautettava siitä, edellyttääkö riidanalainen päätös täytäntöönpanotoimenpiteitä, että kyseisen aineen tunnistaminen erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti luo kantajille tiedottamisvelvollisuudet ilman, että muut toimenpiteet olisivat tarpeen (ks. edellä 40 kohta). Riidanalainen päätös ei siis edellytä mitään täytäntöönpanotoimenpiteitä.

72 Erityisesti lupamenettelyn seuraava vaihe, jossa ehdolla olevat aineet sisällytetään tärkeysjärjestyksessä asetuksen N:o 1907/2006 liitteeseen XIV eli luvanvaraisten aineiden luetteloon, ei ole riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanotoimenpide. Tunnistamismenettelyn päättäminen luo näet omat tiedottamisvelvollisuudet, jotka eivät riipu lupamenettelyn seuraavista vaiheista.

73 Tästä seuraa, että riidanalainen päätös on sääntelytoimi, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä, joten nyt käsiteltävä tutkittamatta jättämisen peruste on hylättävä, eikä sitä, koskee päätös kantajia mahdollisesti erikseen, ole tarpeen tutkia.

74 Oikeudenkäyntiväite ei kaiken edellä esitetyn perusteella ole perusteltu. Nyt käsiteltävä kanne voidaan siis ottaa tutkittavaksi.

Asiakysymys

75 Nyt käsiteltävän kanteen tueksi on esitetty viisi kanneperustetta. Kaksi ensimmäistä kanneperustetta koskevat asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 3, 5 ja 7 kohtaan sekä liitteeseen XV liittyvien menettelyllisten vaatimusten väitettyjä loukkaamisia. Kolme muuta kanneperustetta koskevat yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista, väitettyä arviointivirhettä tai väitettyä oikeudellista virhettä siltä osin kuin on kyse aineen tunnistamisesta ainesosiensa perusteella aineeksi, jolla on PBT- tai vPvB-ominaisuudet, ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamista.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 3 kohdan ja liitteen XV virheellistä soveltamista

76 Kantajat väittävät, että toisin kuin asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 3 kohdassa ja liitteessä XV olevan II kohdan 2 alakohdassa säädetään, Saksan liittotasavalta ei ole esittänyt antraseeniöljyä (pitoisuudeltaan pieni) koskevassa asiakirja-aineistossaan vaihtoehtoisia aineita koskevia tietoja, vaikka kantajat olivat ilmoittaneet sille siitä, että tällaisia aineita eli öljypohjaisia seoksia oli olemassa. ECHA on hyväksynyt kyseisen asiakirja-aineiston, vaikkei vaihtoehtoisia aineita ole yksilöity. Kantajien mukaan ei voida pitää mahdottomana, että jos kyseistä sääntöjenvastaisuutta ei olisi tapahtunut ja jos olisi ollut tiedossa, että myös vaihtoehtoiset aineet sisältävät PBT-ainesosia, riidanalaista päätöstä ei olisi tehty ja asiassa olisi käynnistetty eri menettely.

77 Tästä on huomautettava, että asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 3 kohdan mukaan tunnistamismenettely voidaan aloittaa jäsenvaltion aloitteesta, ja kyseinen jäsenvaltio voi laatia asiakirja-aineiston mainitun asetuksen liitteen XV mukaisesti aineille, joiden se katsoo täyttävän kyseisen asetuksen 57 artiklassa mainitut perusteet, ja toimittaa sen ECHA:lle. Sellaisen aineen tunnistamista koskevasta asiakirja-aineistosta, jolla on PBT- tai vPvB-ominaisuudet, saman asetuksen liitteessä XV olevan II kohdan 2 alakohdassa todetaan otsikon ”Tiedot altistumisista, vaihtoehtoisista aineista ja riskeistä” alla muun muassa, että ”on esitettävä käytettävissä olevat käyttö- ja altistumistiedot sekä tiedot vaihtoehtoisista aineista ja tekniikoista”.

78 Antraseeniöljyä (pitoisuudeltaan pieni) koskevan asiakirja-aineiston osalta on selvää, että Saksan liittotasavalta on tehnyt merkinnän ”tietoja ei ole käytettävissä” kyseisen asiakirja-aineiston siihen jaksoon, joka koskee vaihtoehtoisia aineita.

79 On totta, että asetuksen N:o 1907/2006 liitteessä XV olevan II kohdan 2 alakohdassa erotetaan toisistaan velvollisuus toimittaa yhtäältä ”käytettävissä olevat käyttö- ja altistumistiedot” ja toisaalta ”tiedot vaihtoehtoisista aineista ja tekniikoista”. Jäsenvaltio voi kuitenkin ainoastaan esittää tiedot, jotka ovat sen käytettävissä. Saksan liittotasavallan tekemä merkintä siitä, ettei mitään tietoja ole käytettävissä, koskee vaihtoehtoisten aineiden olemassaoloa, ja kyseinen jäsenvaltio voi sen nojalla täyttää muodollisen velvollisuutensa ottaa kantaa vaihtoehtoisiin aineisiin.

80 Kivihiiliperäisten kemikaalien alakohtaisen ryhmän, jonka jäseniä kantajat ovat, Saksan toimivaltaisille viranomaisille lähettämässä 17.7.2009 päivätyssä kirjeessä ei kuitenkaan mainita vaihtoehtoisia aineita. Kyseinen ryhmä kehottaa Saksan viranomaisia omaksumaan ”tasapainoisemman lähestymistavan, jolla ei rangaista yhtä ainoaa teollisuuden alaa”, ja katsoo, ”että on yleisesti tunnettua, että myös lukuisat maaöljyhöyryt sisältävät antraseenia”. Kyseisessä kirjeessä viitataan siis aineisiin, jotka mainitun

ryhmän mukaan merkitsevät antraseeniöljystä (pitoisuudeltaan pieni) aiheutuvan kaltaista vaaraa, muttei aineisiin, joita voidaan käyttää vaihtoehtoisina aineita, koska niitä on mahdollista käyttää antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) sijasta täyttämään sama tehtävä. Lopuksi on huomautettava, että asetuksen N:o 1907/2006 60 artiklan 5 kohdan perusteella mainitun asetuksen liitteessä XV olevan II kohdan 2 alakohtaa on tulkittava siten, että siinä viitataan tarkoituksenmukaisiin vaihtoehtoisiin aineisiin, eivätkä öljypohjaiset seokset täytä tätä edellytystä antraseenipitoisuutensa vuoksi.

81 Tästä seuraa, että mainitun asetuksen 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja menettelyllisiä vaatimuksia on noudatettu.

82 Vaikka käsiteltävässä asiassa oletettaisiin, että kyse on sääntöjenvastaisuudesta asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 3 kohdan noudattamatta jättämisen vuoksi, tämä sääntöjenvastaisuus voi johtaa riidanalaisen päätöksen kumoamiseen ainoastaan, jos osoitetaan, että mainitun päätöksen sisältö olisi ilman kyseistä sääntöjenvastaisuutta ollut toisenlainen (ks. vastaavasti asia C-86/03, Kreikka v. komissio, tuomio 15.12.2005, Kok., s. I-10979, 42 kohta).

83 Kantajat väittävät tästä, ettei voida pitää mahdottomana, että jos kyseistä sääntöjenvastaisuutta ei olisi tapahtunut ja tietoisina siitä, että myös vaihtoehtoiset aineet sisältävät PBT-ainesosia, riidanalaista päätöstä ei olisi tehty ja erilainen menettely olisi aloitettu.

84 Tämä ei kuitenkaan ole tilanne nyt käsiteltävässä asiassa. Riidanalaisen päätöksen sisältönä on näet antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) tunnistaminen aineeksi, joka täyttää asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklan a, b, d ja e alakohdassa tarkoitetut perusteet. Mainitun asetuksen 59 artiklassa tarkoitetusta tunnistamismenettelystä ei ilmene, että tiedot vaihtoehtoisista aineista ovat merkityksellisiä kyseisen menettelyn tuloksen kannalta. Tuon asetuksen 57 artiklan a, b, d ja e alakohdassa tarkoitetuissa perusteissa ei viitata lainkaan siihen, onko vaihtoehtoisia aineita olemassa. Aineen tunnistamiseksi saman asetuksen 57 artiklan d ja e alakohdassa tarkoitetut perusteet täyttäväksi aineeksi on sitä vastoin riittävää, että se täyttää merkitykselliset perusteet sellaisten aineiden tunnistamiseksi, joilla on asetuksen N:o 1907/2006 liitteessä XIII mainitut PBT- ja vPvB-ominaisuudet. Vaikka kyseisessä liitteessä on huomattava määrä perusteita, joiden on täytyttävä, yksikään näistä perusteista ei koske vaihtoehtoisia aineita. Ei siis ole osoitettu, että vaihtoehtoisia aineita koskevien tietojen olemassaolo olisi voinut muuttaa antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) tunnistamisesta mainitun asetuksen 57 artiklan d ja e alakohdassa tarkoitetut perusteet täyttäväksi aineeksi tehdyn riidanalaisen päätöksen sisältöä. Näin on myös tilanteessa, jossa on kyse kyseisen aineen tunnistamisesta saman asetuksen 57 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetut perusteet täyttäväksi aineeksi. Syöpää aiheuttavaksi tai perimää vaurioittavaksi aineeksi luokittelua koskevat perusteet on näet vahvistettu direktiivillä 67/548. Antraseeniöljy (pitoisuudeltaan pieni) on luokiteltu syöpää aiheuttavaksi ja perimää vaurioittavaksi aineeksi jo direktiiveillä 94/69 ja 2008/58 (ks. edellä 3 ja 4 kohta).

85 Lisäksi on huomautettava, että vaihtoehtoisia aineita koskevat tiedot ovat merkityksellisiä etenkin sen lupamenettelyn jatkoa varten, josta asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan mukainen aineen tunnistaminen muodostaan ainoastaan ensimmäisen vaiheen. Mainitun asetuksen 60 artiklan 4 kohdan c alakohdan ja 5 kohdan b alakohdan mukaan tällaiset tiedot ovat merkityksellisiä päätöksen tekemiseksi lupahakemuksesta, joka koskee luvanvaraisten aineiden luetteloon sisältyvää ainetta.

86 Ensimmäinen kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Toinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 5 ja 7 kohdan virheellistä soveltamista

87 Kantajat huomauttavat, ettei ECHA:lla ollut toimivaltaa muuttaa Saksan liittotasavallan tekemää ehdotusta, joka koski antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) sisällyttämistä ehdolla olevien aineiden luetteloon ja joka perustui yksinomaan siihen, että kyseisellä aineella on PBT- ja vPvB-ominaisuudet. Tämän muutoksen johdosta antraseeniöljy (pitoisuudeltaan pieni) on tunnistettu erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi sillä väitetysti olevien PBT- ja vPvB-ominaisuuksien ja sillä tämän lisäksi myös olevien syöpää aiheuttavien ja perimää vaurioittavien ominaisuuksien vuoksi. Koska kyseistä ainetta ei olisi voitu tunnistaa erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi sen PBT- ja vPvB-ominaisuuksien vuoksi, viittaus syöpää aiheuttaviin ja perimää vaurioittaviin ominaisuuksiin oli kantajien mukaan ainoa syy sen sisällyttämiseen ehdolla olevien aineiden luetteloon.

88 Käsiteltävässä asiassa Saksan liittotasavallan asetuksen N:o 1907/2006 liitteen XV mukaisesti laatima asiakirja-aineisto sisältää tosiasiassa ainoastaan ehdotuksen antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) tunnistamiseksi mainitun asetuksen 57 artiklan d ja e alakohdassa tarkoitetut perusteet täyttäväksi aineeksi eli aineeksi, jolla on PBT- ja vPvB-ominaisuudet, eikä aineeksi, joka täyttää kyseisen asetuksen 57 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetut perusteet eli syöpää aiheuttavaksi ja perimää vaurioittavaksi aineeksi, vaikka kyseisessä asiakirja-aineistossa todetaan, että aine on luokiteltu syöpää aiheuttaviin aineisiin.

89 Asiakirja-aineistosta ilmenee, että ECHA on asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun menettelyn yhteydessä esittänyt huomautuksia, joissa todetaan, että antraseeniöljy (pitoisuudeltaan pieni) on luokiteltu syöpää aiheuttaviin aineisiin ja se täyttää siis mainitun asetuksen 57 artiklan a alakohdassa tarkoitetut perusteet. Antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) luokittelemisesta perimää vaurioittaviin aineisiin on huomautettava, että jäsenvaltioiden komitea on omasta aloitteestaan huomioinut, että kyseinen aine täyttää saman asetuksen 57 artiklan b alakohdassa säädetyt edellytykset. Antraseeniöljy (pitoisuudeltaan pieni) on siis tunnistettu erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi, joka täyttää mainitun asetuksen 57 artiklan a, b, d ja e alakohdassa mainitut tunnistamisperusteet.

90 Tästä seuraa, että kun kantajat väittävät, ettei ECHA:lla ollut toimivaltaa muuttaa Saksan liittotasavallan tekemää ehdotusta antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) sisällyttämiseksi ehdolla olevien aineiden luetteloon, ne riitauttavat lähinnä kyseisen aineen tunnistamisen erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi sen syöpää aiheuttavien ja perimää vaurioittavien ominaisuuksien perusteella.

91 Ei voida kuitenkaan väittää, että ECHA ylittäisi toimivaltansa, sellaisena kuin siitä säädetään asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa, kun se tunnistaa aineen paitsi kyseiselle aineelle alun perin laaditussa asiakirja-aineistossa ehdotettujen perustelujen nojalla myös sellaisen perustelun nojalla, jota ei ole mainittu kyseisessä asiakirja-aineistossa.

92 Ensimmäiseksi on näet huomautettava, että asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 1 kohdan mukaan mainitun artiklan 2–10 kohdassa säädettyä menettelyä sovelletaan asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklassa tarkoitetut perusteet täyttävien aineiden tunnistamiseen. Riidanalainen päätös, jolla antraseeniöljy (pitoisuudeltaan pieni) tunnistetaan sillä perusteella, että se täyttää mainitun asetuksen 57 artiklassa tarkoitetut perusteet, on kyseisen tavoitteen mukainen. Kantajan väite, joka koskee aineen tunnistamista sellaisen perustelun nojalla, jota ei mainita kyseiselle aineelle alun perin laaditussa asiakirja-aineistossa, ei siis koske ECHA:n toimivaltaa.

93 Toiseksi asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa ei säädetä, että mainitun asetuksen 57 artiklassa tarkoitettujen perustelujen, joiden perusteella aine tunnistetaan, olisi vastattava alun perin laaditussa asiakirja-aineistossa mainittuja perusteluja. Kuten asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 2 ja 3 kohdasta

ilmenee, jäsenvaltioilla ei myöskään ole yksinomaista aloiteoikeutta käynnistää tunnistamismenettely. Myös komissio voi näet pyytää ECHA:aa laatimaan asiakirja-aineiston mainitun asetuksen liitteen XV mukaisesti.

94 Kolmanneksi asetuksen N:o 1907/2006 55 artiklaan sisältyvän lupamenettelyn tavoitteesta, jona on taata sisämarkkinoiden moitteeton toiminta varmistaen samalla, että erityistä huolta aiheuttavien aineiden riskit ovat asianmukaisesti hallinnassa ja että kyseiset aineet korvataan asteittain soveltuvilla vaihtoehtoisilla aineilla tai tekniikoilla, jos nämä ovat taloudellisesti ja teknisesti toteuttamiskelpoisia, seuraa, että aineen tunnistaminen, joka muodostaa lupamenettelyn ensimmäisen vaiheen, perustuu mahdollisimman täydellisiin perusteluihin.

95 Neljänneksi on huomautettava kyseisen aineen tunnistamisesta sen syöpää aiheuttavien ominaisuuksien perusteella, että asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 5 kohdan mukaan ECHA voi esittää huomautuksia sille toimitetun asiakirja-aineiston aiheena olevan aineen tunnistamisesta mainitun asetuksen 57 artiklan perusteiden osalta. Tällä pyritään varmistamaan se, että ECHA voi esittää hyödyllisesti oman näkemyksensä. Tästä seuraa, että ECHA:n esittämät huomautukset on voitava ottaa riidanalaiseen päätökseen.

96 Toinen kanneperuste on siis hylättävä.

Kolmas kanneperuste, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista

97 Kantajat väittävät, että antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) tunnistaminen erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi on ristiriidassa yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa. Kyseinen aine on kemikaalipitoisuutensa ja markkinoilla vallitsevan kilpailun vuoksi verrattavissa muihin UVCB-aineisiin, jotka sisältävät antraseenia. ECHA on kuitenkin ilman objektiivista perustelua tunnistanut pelkästään antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) muttei näitä muita aineita erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi.

98 On korostettava, että lainsäätäjä on asetuksella N:o 1907/2006 ottanut käyttöön järjestelmän, joka koskee kemikaalien rekisteröintiä, arviointia, lupamenettelyitä ja rajoituksia ja jolla pyritään mainitun asetuksen johdanto-osan ensimmäisen perustelukappaleen mukaan etenkin varmistamaan korkeatasoinen terveyden ja ympäristön suojelu sekä aineiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla samalla edistäen kilpailukykyä ja innovaatiota. Erityisesti on todettava, että asetuksen N:o 1907/2006 VII osastossa säädetään lupamenettelystä. Kyseisen menettelyn tavoitteena on mainitun asetuksen 55 artiklan mukaan taata sisämarkkinoiden moitteeton toiminta varmistaen samalla, että erityistä huolta aiheuttavien aineiden riskit ovat asianmukaisesti hallinnassa ja että kyseiset aineet korvataan asteittain soveltuvilla vaihtoehtoisilla aineilla tai tekniikoilla, jos nämä ovat taloudellisesti ja teknisesti toteuttamiskelpoisia.

99 Lupamenettelyä sovelletaan kaikkiin aineisiin, jotka täyttävät asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklassa tarkoitetut perusteet. Lupamenettelyn ensimmäisessä vaiheessa mainitussa artiklassa tarkoitetut aineet tunnistetaan, ja sitä varten asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa on säädetty monivaiheisesta menettelystä. Asetuksen johdanto-osan 77 perustelukappaleen mukaan järjestelmän toimivuuden ja käytännöllisyyden vuoksi niin luonnollisten ja oikeushenkilöiden kannalta, joiden on laadittava hakemusasiakirjat ja ryhdyttävä aisanmukaisiin riskinhallintatoimenpiteisiin, kuin viranomaisten kannalta, joiden on käsiteltävä lupahakemukset, ainoastaan rajoitettu määrä aineita olisi määrättävä luvanvaraisiksi samanaikaisesti. Asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään näiden aineiden valinnasta, että komission tai asianomaisen jäsenvaltion asiana on tutkia, että aineet täyttävät mainitun asetuksen 57 artiklassa vahvistetut perusteet. Lainsäätäjä on siis antanut komissiolle ja jäsenvaltioille laajaa harkintavaltaa, jonka avulla asetuksen N:o 1907/2006 VII osastossa tarkoitetut erityistä huolta aiheuttavia aineita koskevat säännöt voidaan panna asteittain täytäntöön.

100 Edellä esitetyn perusteella asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa tarkoitetussa tunnistamismenettelyssä ei siis anneta ECHA:lle mitään toimivaltaa tunnistettavien aineiden valinnassa. Jos jäsenvaltio tai komission pyynnöstä ECHA laatii jollekin aineelle asiakirja-aineiston, ECHA:n on sitä vastoin tunnistettava kyseinen aine mainitussa artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä noudattaen.

101 Käsiteltävässä asiassa asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa säädettyä tunnistamismenettelyä on noudatettu tunnistettavan olevan aineen valinnan osalta. Asiakirja-aineistosta näet ilmenee, että Saksan liittotasavalta valitsi antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) heti, kun se katsoi, että kyseinen aine täyttää mainitun asetuksen 57 artiklassa mainitut perusteet. Koska jäsenvaltion antraseenia sisältävien muiden aineiden osalta laatimia asiakirja-aineistoja ei lisäksi ollut toimitettu ja koska komissio ei ollut pyytänyt ECHA:aa laatimaan tällaista asiakirja-aineistoa, ECHA ei voinut tunnistaa näitä muita aineita asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti toimivaltaansa ylittämättä. Tästä seuraa, että kun ECHA tunnisti antrasiiniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) eikä muita väitetysti vastaavanlaisia aineita erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi, se ei loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

102 Edellä esitetyn perusteella kolmas kanneperuste on hylättävä, koska kantajat eivät ole riitauttaneet asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa tarkoitetun menettelyn laillisuutta ja koska ECHA on noudattanut kyseistä menettelyä.

Neljäs kanneperuste, joka koskee arviointivirhettä tai oikeudellista virhettä siltä osin kuin on kyse aineen tunnistamisesta ainesosiensa perusteella PBT- tai vPvB-aineeksi

103 Tämä kanneperuste sisältää kolme väitettä. Kantajat huomauttavat ensinnäkin, että Saksan liittotasavallan laatima asiakirja-aineisto kyseiselle aineelle ei täytä asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 2 ja 3 kohdassa eikä liitteissä XIII ja XV tarkoitettuja vaatimuksia, koska sitä ei ole perustettu itse aineen arviointiin vaan sen ainesosien ominaisuuksien arviointiin. Toiseksi asetuksen N:o 1907/2006 liitteessä XIII ei ole säädetty säännöstä, jonka mukaan aine voidaan tunnistaa aineeksi, jolla on PBT- tai vPvB-ominaisuudet, jos kyseinen aine sisältää ainesosan, jolla on PBT- tai vPvB-ominaisuudet ja jonka pitoisuus on 0,1 prosenttia tai enemmän. Kolmanneksi kyseisen aineen ainesosien arvioiminen ei muodostanut riittävää perustaa aineen tunnistamiseksi aineeksi, jolla on PBT- tai vPvB- ominaisuudet, koska kyseisiä ainesosia ei ole erikseen tunnistettu aineiksi, joilla on PBT- tai vPvB-ominaisuudet.

104 Koska ensimmäinen ja toinen väite koskevat antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) tunnistamista aineeksi, jolla on PBT- ja vPvB-ominaisuudet, sellaisten ainesosiensa perusteella, joiden pitoisuus on vähintään 0,1 prosenttia, näyttää siltä, että ne on asianmukaista tutkia yhdessä.

105 Alustavasti on korostettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun unionin viranomaisilla on laajaa harkintavaltaa muun muassa arvioidessaan hyvin monitahoisia tieteellisiä ja teknisiä tosiseikkoja niiden toimenpiteiden luonteen ja ulottuvuuden määrittämiseksi, joihin ne ryhtyvät, unionin tuomioistuinten tehtävänä on valvoa ainoastaan, ettei tätä harkintavaltaa käytettäessä ole tehty ilmeistä virhettä, ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin tai etteivät kyseiset viranomaiset ole selvästi ylittäneet harkintavaltansa rajoja. Tällaisessa asiayhteydessä unionin tuomioistuimet eivät nimittäin voi omalla tieteellisiä ja teknisiä tosiseikkoja koskevalla arvioinnillaan korvata unionin viranomaisten arviointia, sillä EUT-sopimuksessa tämä tehtävä annetaan ainoastaan näille viranomaisille (asia C-15/10, Etimine, tuomio 21.7.2011, Kok., s. I-668, 60 kohta).

106 On kuitenkin täsmennettävä, että unionin viranomaisilla oleva laaja harkintavalta, joka merkitsee sitä, että tuomioistuimet voivat valvoa sen käyttöä rajallisesti, ei koske ainoastaan toteutettavien toimien luonnetta ja ulottuvuutta vaan tietyssä laajuudessa myös toimen perustana olevien seikkojen toteamista. Tällainen tuomioistuinvalvonta – vaikka sen laajuutta on rajoitettu – edellyttää kuitenkin, että unionin viranomaiset kyseisen toimen toteuttajina kykenevät osoittamaan unionin

tuomioistuimissa, että ne ovat antaneet toimen käyttämällä tosiasiallisesti niille annettua harkintavaltaa, mikä edellyttää kaikkien sen tilanteen kannalta merkityksellisten seikkojen ja olosuhteiden huomioon ottamista, jota toimella aiottiin säännellä (asia C-343/09, Afton Chemical, tuomio 8.7.2010, Kok., s. I-7023, 33 ja 34 kohta).

– Ensimmäinen ja toinen väite, jotka koskevat antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) tunnistamista aineeksi, jolla on PBT- ja vPvB-ominaisuudet, sellaisten ainesosiensa perusteella, joiden pitoisuus on vähintään 0,1 prosenttia

107 Kantajat väittävät, että Saksan liittotasavallan antraseeniöljylle (pitoisuudeltaan pieni) laatima asiakirja-aineisto ei täyttänyt asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä liitteissä XIII ja XV tarkoitettuja vaatimuksia, koska sitä ei perustettu itse aineen arviointiin vaan sen ainesosien ominaisuuksien arviointiin. Asetuksen N:o 1907/2006 liitteessä XIII ei myöskään ole säädetty säännöstä, jonka mukaan aine voidaan tunnistaa aineeksi, jolla on PBT- tai vPvB-ominaisuudet, jos se sisältää ainesosan, jolla on PBT- tai vPvB-ominaisuudet ja jonka pitoisuus on 0,1 prosenttia tai enemmän, eikä sillä ole siis oikeusperustaa. Kyseinen pitoisuuskynnyksen puuttuminen on lainsäätäjän tahdon mukainen, koska pitoisuuskynnykset vahvistetaan muualla asetuksessa N:o 1907/2006 eli muun muassa kemikaaliturvallisuusarvioinnin osalta mainitun asetuksen 14 artiklassa. Koska riidanalainen päätös perustuu sellaisten antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) ainesosien ominaisuuksien arviointiin, joiden pitoisuus on vähintään 0,1 prosenttia, siinä on kantajien mukaan ilmeinen arviointivirhe.

108 Antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) tunnistamista erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi koskevasta asiakirja-aineistosta, jonka perusteella jäsenvaltioiden komitea pääsi yksimieliseen sopimukseen 4.12.2009, ilmenee, että kyseinen aine on tunnistettu erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi, joka täyttää tarvittavat perusteet, jotta se voidaan asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklan d ja e alakohdan nojalla katsoa aineeksi, jolla on PBT- ja vPvB-ominaisuudet, sellaisten mainitussa aineessa esiintyvien ainesosien PBT- ja vPvB-ominaisuuksien vuoksi, joiden pitoisuus on vähintään 0,1 prosenttia.

109 Antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) tunnistamista koskevan asiakirja-aineiston 6 jaksosta näet ilmenee komitean päätelleen, että kyseistä ainetta oli pidettävä aineena, jolla on PBT- ja vPvB-ominaisuudet, koska se sisälsi yhtäältä kolmea polysyklisistä aromaattisista hiilivedyistä (jäljempänä PAH) muodostuvaa ainesosaa, joiden pitoisuus oli vähintään 0,1 prosenttia ja joista kahdella eli fluoranteenilla ja pyreenillä oli katsottava olevan PBT- ja vPvB-ominaisuudet, ja joista yksi eli fenantreeni täytti perusteet, joiden nojalla sillä voitiin katsoa olevan vPvB-ominaisuudet, ja toisaalta antraseenia, jonka pitoisuus oli 1–6 prosenttia ja joka täytti perusteet, joiden nojalla sitä voitiin pitää ainesosana, jolla on PBT-ominaisuudet. Komitea päätteli siis, että antraseeniöljy (pitoisuudeltaan pieni) on aine, joka sisältää vähintään 18 prosenttia PAH-ainesosia, joilla on PBT- tai vPvB-ominaisuudet.

110 Ensinnäkin asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 2 ja 3 kohdassa, luettuna yhdessä mainitun asetuksen liitteen XV kanssa, säädetyn menettelyn väitetystä noudattamatta jättämisestä on riittävää todeta, että kyseisissä säännöksissä säädetään asiakirja-aineiston laatimisesta aineelle, jonka katsotaan täyttävän kyseisen asetuksen 57 artiklassa vahvistetut perusteet. Saksan liittotasavallan laatiman asiakirja-aineiston ja riidanalaisen päätöksen kohteena oli kuitenkin saman asetuksen 3 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettu aine, jonka katsotaan täyttävän asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklassa vahvistetut perusteet. ECHA ei siis ole rikkonut kyseisiä säännöksiä.

111 Kun tämän jälkeen tarkastellaan sitä, sisältyykö ECHA:n omaksumaan lähestymistapaan, joka koskee antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) tunnistamista aineeksi, jolla on PBT- ja vPvB-ominaisuudet, ilmeinen arviointivirhe, on huomautettava, että perusteet, joiden nojalla aine tunnistetaan aineeksi, jolla on PBT- ja vPvB-ominaisuudet, on määritelty asetuksen N:o 1907/2006 liitteessä XIII. Kuten kantajat huomauttavat, kyseisen liitteen sovellettavan version mukaan on niin, että kun aine

tunnistetaan aineeksi, jolla on PBT- ja vPvB-ominaisuudet, juuri kyseisen aineen on siis täytettävä perusteet – sellaisina kuin ne on vahvistettu mainitun liitteen 1 ja 2 jaksossa – joiden nojalla sitä voidaan pitää aineena, jolla on PBT- ja vPvB-ominaisuudet.

112 Koska aineen ainesosat ovat kuitenkin erottamaton osa kyseistä ainetta, ei voida pelkästään todeta, että ECHA on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että kyseisellä aineella oli PBT- ja vPvB-ominaisuudet siitä syystä, että sen ainesosilla oli kyseiset ominaisuudet. Tällaisessa päätelmässä ei näet oteta riittävästi huomioon asetuksella N:o 1907/2006 tavoiteltua päämäärää, joka on vahvistettu sen 1 artiklan 1 kohdassa ja jona on varmistaa korkeatasoinen ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu, mukaan lukien vaihtoehtoisten keinojen edistäminen aineiden vaarojen arvioimiseksi, sekä aineiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla samalla kilpailukykyä ja innovointia edistäen. Vaikka asetuksen N:o 1907/2006 liitteessä XIII, sellaisena kuin sitä sovelletaan käsiteltävässä asiassa, ei nimenomaisesti todeta, että tunnistettaessa aineita, joilla on PBT- ja vPvB-ominaisuudet, on otettava huomioon myös aineen merkityksellisten ainesosien PBT- tai vPvB-ominaisuudet, tällaista lähestymistapaa ei ole myöskään suljettu pois. Ei kuitenkaan voida katsoa, että pelkästään siitä syystä, että tietyn aineen ainesosalla on tietty määrä ominaisuuksia, myös tuolla aineella on nämä ominaisuudet, vaan on tarkasteltava tällaisen ainesosan esiintymisen prosenttiosuutta ja kemiallisia vaikutuksia (ks. vastaavasti asia 187/84, Caldana, tuomio 26.9.1985, Kok., s. 3013, 17 kohta).

113 Toisin kuin kantajat väittävät, asetuksen N:o 1907/2006 14 artiklan 2 kohdan f alakohta ei osoita lainsäätäjän tarkoitusta minimoida aineen ainesosiin, joilla on PBT- tai vPvB-ominaisuudet, liittyvät riskit, yksinomaan kyseisessä artiklassa säädetyn kemikaaliturvallisuusarvioinnin yhteydessä. Tällainen tarkoitus ei yhtäältä näet ilmene kyseisen säännöksen eikä asetuksen N:o 1907/2006 johdanto-osan mainittua säännöstä koskevien perustelukappaleiden sanamuodosta. Toisaalta mainitun asetuksen 14 artiklan 2 kohdan f alakohta kuuluu kyseisen asetuksen II osastossa – jota sovelletaan lähtökohtaisesti kaikkiin aineisiin sellaisenaan tai saman asetuksen 6 ja 7 artiklassa tarkoitettuihin valmisteisiin tai esineisiin sisältyviin aineisiin – tarkoitettujen aineiden rekisteröintimenettelyyn. Kuten asetuksen N:o 1907/2006 johdanto-osan 69 perustelukappaleesta ilmenee, lainsäätäjä on halunnut kiinnittää erityistä huomiota erittäin suurta huolta aiheuttaviin aineisiin, joita mainitun asetuksen 59 artiklassa säädetty tunnistamismenettely koskee.

114 Käsiteltävässä asiassa on huomautettava, että antraseeniöljy (pitoisuudeltaan heikko) kuuluu UVCB-aineisiin, joiden koostumus on tuntematon tai vaihteleva. UVCB-aineet kuuluvat moniainesosaisiin aineisiin eli aineisiin, jotka sisältävät useita erilaisia ainesosia. Asetuksen N:o 1907/2006 liitteessä XIII ei säädetä erityisistä säännöistä, jotka koskevat UVCB-aineiden tunnistamista aineiksi, joilla on PBT- ja vPvB-ominaisuudet.

115 ECHA väittää, että lähestymistapa, jonka mukaan UVCB-aine voidaan tunnistaa aineeksi, jolla on PBT- ja vPvB-ominaisuudet, sillä perusteella, että sen ainesosilla on tunnistettu olevan PBT- ja vPvB-ominaisuudet, perustuu yhtäältä unionin lainsäädännössä tunnustettuun periaatteeseen nojautuvaan vakiintuneeseen käytäntöön ja toisaalta tieteellisiin syihin. Siltä osin kuin on kyse 0,1 prosentin kynnyksen soveltamisesta tekijänä, joka johtaa kyseisen aineen tunnistamiseen sen ainesosien perusteella, kyseinen kynnysarvo perustuu ECHA:n mukaan unionin lainsäädäntöön.

116 Ensimmäiseksi on korostettava väitteestä, joka koskee unionin lainsäädännössä tunnustettuun periaatteeseen nojautuvaa vakiintunutta käytäntöä, että vaikka on totta, että asetuksen N:o 1272/2008 johdanto-osan 75 perustelukappaleesta ja 53 artiklan 2 kohdasta ilmenee, että kyseistä asetusta ei sovelleta aineiden, joilla on PBT- ja vPvB-ominaisuudet, vaan muun muassa syöpää aiheuttavien, perimää vaurioittavien ja lisääntymiselle vaarallisten aineiden luokitukseen ja merkintöihin, mainitun asetuksen 10 artiklan 1 kohdasta kuitenkin ilmenee, että lainsäätäjä on tunnustanut periaatteen, jonka mukaan aine, jolla on tietyt ominaisuudet ja jota esiintyy toisessa aineessa, voi johtaa tämän aineen luokittelemiseen aineeksi, jolla on kyseiset ominaisuudet. Asetuksen
N:o 1272/2008 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa näet säädetään, että aineelle asetetut

erityiset pitoisuusrajat ja yleiset pitoisuusrajat ilmaisevat kynnysarvon niin, että jos ainetta sisältyy toiseen aineeseen tai seokseen tunnistettuna epäpuhtautena, lisäaineena tai yksittäisenä aineosana kynnysarvon verran tai enemmän, seurauksena on aineen tai seoksen luokitus vaaralliseksi.

117 Kyseisen periaatteen soveltaminen menettelyyn, jossa jokin aine tunnistetaan erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi, saa vahvistuksen useista seikoista. Yhtäältä asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklassa sijoitetaan ehdolla olevien aineiden luetteloon sisällytettäviä aineita koskevan tutkinnan yhteydessä aineet, joilla on PBT- ja vPvB-ominaisuudet, samalle tasolle kuin syöpää aiheuttavat, perimää vaurioittavat ja lisääntymiselle vaaralliset aineet. Toisaalta mainitun periaatteen sovellettavuus on vahvistettu asetuksen N:o 1907/2006 56 artiklan 6 kohdan a alakohdassa. Jälkimmäisen mukaan kieltoa saattaa luvanvarainen aine markkinoille ei sovelleta mainitun asetuksen 57 artiklan d–f alakohdassa tarkoitettujen aineiden käyttöön, jos 0,1 painoprosentin pitoisuusraja alittuu, kun kyseiset aineet esiintyvät valmisteissa. Tätä säännöstä sovelletaan tosin valmisteisiin eikä kyseessä olevan kaltaiseen aineeseen. Aineen luonnehtiminen sen ainesosien ominaisuuksien perusteella näyttää kuitenkin olevan rinnastettavissa valmisteen luonnehtimiseen sen aineiden ominaisuuksien perusteella. Tältä osin on huomautettava, että myös kantajat vetoavat sen väitteensä tueksi, jonka mukaan lainsäätäjän tarkoituksena oli minimoida ainesosiin, joilla on PBT- tai vPvB-ominaisuudet, liittyvät vaarat yksinomaan kemikaaliturvallisuusarvioinnin yhteydessä, säännökseen, jota ei sovelleta aineen ainesosiin vaan aineisiin, jotka sisältyvät valmisteeseen, eli asetuksen N:o 1907/2006 14 artiklan 2 kohdan f alakohtaan (ks. edellä 113 kohta).

118 ECHA perustaa toiseksi lähestymistapansa tieteellisiin syihin.

119 ECHA:n mukaan on yhtäältä tärkeää arvioida UVCB-ainetta sen ainesosien perusteella, koska kun tällaisen aineen yksittäiset ainesosat ovat kerran päässeet ympäristöön, ne käyttäytyvät itsenäisinä aineina. Kyseiset aineet vapauttavat useita erilaisia PAH:ita, joilla on PBT- tai vPvB-ominaisuudet, kun niitä käytetään esimerkiksi lämmittämällä käsittelyn aikana tai huuhtomalla kosketuksessa veden kanssa.

120 ECHA:n mukaan on toisaalta niin, että vaikka UVCB-aineen tutkiminen kokonaisuudessaan on mahdollista tietyissä erityistapauksissa, tällainen lähestymistapa ei johda merkittäviin tuloksiin näiden aineiden enemmistön, ja muun muassa antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni), osalta. Tässä enemmistötapauksessa aineen ominaisuuksien ymmärtäminen on mahdollista ainoastaan sen merkityksellisten ainesosien arvioinnin perusteella. Suurin osa kyseisten aineiden sisäisten ominaisuuksien määrittämiseksi käytettävissä olevista testausmenetelmistä soveltuu pelkästään yhdestä ainoasta pääainesosasta muodostuvien aineiden tutkimiseen. UVCB-aineiden pysyvyyttä ei näet voida yleisesti arvioida biologisen hajoamisen testausmenetelmillä, joilla mitataan alkeellisia parametreja, sillä kyseisillä testeillä mitataan aineen ominaisuuksia kokonaisuudessaan, mutta niiden avulla ei saada tietoja sen ainesosista. Vaikka siis oletetaan, että tällaisen testin tuloksena aine vaikuttaa kokonaisuudessaan helposti biologisesti hajoavalta, sitä, että aineessa esiintyy mahdollisesti ainesosia, jotka eivät ole biologisesti hajoavia, ei voida sulkea pois. ECHA:n mukaan samankaltaisia vaikeuksia tulee esiin testattaessa biokertyvyyttä ja myrkyllisyyttä tiettyjen UVCB-aineiden osalta. Tällaisen aineen fyysinen rakenne saattaa estää merkittävissä määrin sen ainesosien vapautumisen, jos testi koskee ainetta sellaisenaan. Siltä osin kuin on kyse biokertymistä ja myrkyllisyyttä koskevista testeistä, kertymistä tutkittuihin organismeihin ja myrkyllisyyttä ei siis voida havaita testien yhteydessä, vaikka todellisuudessa tietyn ajanjakson jälkeen PAH-ainesosia vapautuisi ympäristöön.

121 Kantajien esittämillä moitteilla, jotka koskevat näitä tieteellisiä näkökohtia, ei voida osoittaa, että ECHA:n esittämiin tieteellisiin syihin sisältyisi ilmeinen virhe.

122 Ensinnäkin siitä kantajien väitteestä, jonka mukaan sitä, että aine voi hajota ainesosiltaan, tutkitaan kemikaaliturvallisuusarvioinnin yhteydessä, joka on suoritettava ainetta rekisteröitäessä asetuksen N:o 1907/2006 14 artiklan mukaisesti, on todettava, ettei se ole ristiriidassa ECHA:n arvioinnin kanssa vaan osoittaa ainoastaan, että hajoaminen on tarvittaessa otettava huomioon myös asetuksessa N:o 1907/2006 tarkoitetun toisen menettelyn aikana (ks. tästä myös edellä 113 kohta).

123 Toiseksi siitä kantajien väitteestä, jonka mukaan – toisin kuin ECHA väittää – suurinta osaa testausmenetelmistä voidaan käyttää UVCB-aineiden osalta tai silloin, kun olemassa olevat menetelmät eivät ole asianmukaisia, on mahdollista turvautua todistusvoimaan perustuvaan lähestymistapaan, on todettava, ettei sitä ole tuettu millään tavalla tieteellisin tiedoin eikä sen perusteella voida siis hylätä ECHA:n omaksumaa lähestymistapaa sen vuoksi, että siihen liittyy ilmeinen virhe.

124 Kantajat huomauttavat kolmanneksi 0,1 prosentin kynnyksen soveltamisesta tekijänä, joka johtaa kyseisen aineen tunnistamiseen ainesosiensa perusteella, että vaikka ne eivätkään riitauta tällaisen kynnyksen soveltamista yleisesti, 0,1 prosentin kynnysarvoa koskevaa perustetta ei kuitenkaan ole mainittu asetuksen N:o 1907/2006 liitteessä XIII. Ne toteavat lisäksi, että vaikka on olemassa toimia, joissa viitataan 0,1:n prosenttiosuuteen tietyissä tapauksissa sinä kynnyksenä, jonka ylittyessä vaaraluokittelua sovelletaan, kyseinen kynnysarvo voi kuitenkin vaihdella 0,1 prosentista 1 prosenttiin vaaran mukaan.

125 Vaikka on totta, ettei asetuksen N:o 1907/2006 liitteessä XIII ole säädetty mistään pitoisuuskynnyksestä, on kuitenkin huomautettava, ettei tällaisen kynnyksen soveltaminen tekijänä, joka johtaa kyseisen aineen tunnistamiseen ainesosiensa perusteella, edellytä sitä, että kynnysarvo on täsmennetty kyseisessä liitteessä.

126 Lisäksi asetuksesta N:o 1907/2006 ilmenee, että 0,1 prosentin kynnysarvoa on sovellettu unionin lainsäädännössä muutamaan otteeseen valmisteen luonnehtimiseen sen aineiden perusteella. Asetuksen N:o 1907/2006 31 artiklan 3 kohdan b alakohdassa asetetaan näet tiedottamisvelvollisuus valmisteen toimittajalle, jos valmiste sisältää ainetta, jolla on PBT- tai vPvB-ominaisuudet mainitun asetuksen liitteessä XIII tarkoitettujen perusteiden mukaisesti ja jonka pitoisuus on 0,1 prosenttia tai enemmän. Kyseisen asetuksen 14 artiklan 2 kohdan f alakohdassa asetetaan lisäksi yritykselle velvollisuus esittää valmisteen kemikaaliturvallisuusarviointi, kun saman asetuksen liitteessä XIII tarkoitetut perusteet täyttävään valmisteeseen sisältyvän aineen pitoisuusraja on vähintään 0,1 prosenttia. Asetuksen N:o 1907/2006 56 artiklan 6 kohdassa säädetään lisäksi, että lupavelvollisuutta ei sovelleta muun muassa mainitun asetuksen 57 artiklan d ja e alakohdassa tarkoitetut perusteet täyttävien aineiden käyttöön, kun kyseiset aineet esiintyvät valmisteissa alle 0,1 prosentin pitoisuusrajan.

127 Koska aineen luonnehtiminen sen ainesosien ominaisuuksien perusteella näyttää olevan verrattavissa valmisteen luonnehtimiseen sen aineiden ominaisuuksien perusteella (ks. edellä 117 kohta) ja koska kantajat eivät riitauta 0,1 prosentin kynnyksen soveltamista yleisesti, ei voida päätellä, että riidanalaisessa päätöksessä on ilmeinen virhe siltä osin kuin 0,1 prosentin kynnysarvoa on sovellettu tekijänä, joka johtaa kyseisen aineen tunnistamiseen ainesosiensa perusteella.

128 Kaiken edellä esitetyn perusteella on pääteltävä, että antraseeniöljyä (pitoisuudeltaan pieni) ei ole tunnistettu aineeksi, jolla on PBT- ja vPvB-ominaisuudet, pelkästään siitä syystä, että yhdellä kyseisen aineen ainesosalla on tietty määrä PBT- ja vPvB-ominaisuuksia, vaan että myös tällaisen ainesosan esiintymisen prosenttiosuus ja kemialliset vaikutukset on otettu huomioon (ks. edellä 112 kohta). Kantajien väite antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) tunnistamisesta aineeksi, jolla on PBT- ja vPvB-ominaisuudet, sen sellaisten ainesosien perusteella, joiden pitoisuus on vähintään 0,1 prosenttia, ei osoita, että riidanalaisessa päätöksessä on ilmeinen virhe.

129 Ensimmäinen ja toinen väite on siis hylättävä.

– Kolmas väite, joka koskee kyseisen aineen ainesosien tunnistamista ainesosiksi, joilla on PBT- tai vPvB-ominaisuudet

130 Kantajat huomauttavat, että kyseisen aineen ainesosien arvioiminen ei ole muodostanut riittävää perustaa aineen tunnistamiseksi aineeksi, jolla on PBT- tai vPvB-ominaisuudet, koska kyseisiä ainesosia ei ole erikseen tunnistettu ainesosiksi, joilla on PBT- tai vPvB-ominaisuudet, ECHA:n tässä tarkoituksessa suoritetun yksityiskohtaisen arvioinnin perusteella tekemällä erillisellä päätöksellä.

131 Muistutukseksi kantajat toteavat, että antraseeniöljyllä (pitoisuudeltaan pieni) on tunnistettu olevan PBT- ja vPvB-ominaisuudet, koska se sisältää kahta ainesosaa, joilla on katsottava olevan PBT- ja vPvB-ominaisuudet, fenantreeniä, joka täyttää perusteet, joiden nojalla sillä voidaan katsoa olevan vPvB-ominaisuudet, ja antraseenia, joka täyttää perusteet, joiden nojalla sillä voidaan katsoa olevan PBT-ominaisuudet (ks. edellä 109 kohta).

132 Ensimmäiseksi tulee esiin kysymys siitä, edellyttääkö kyseisen aineen tunnistaminen sen PBT- ja vPvB-ominaisuuksien vuoksi erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi sen ainesosien PBT- ja vPvB-ominaisuuksien perusteella sitä, että sen ainesosat on itsessään tunnistettava ensin ECHA:n erillisellä päätöksellä ainesosiksi, joilla on PBT- ja vPvB-ominaisuudet. Tästä on huomautettava, että asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklan d ja e alakohdassa sekä 59 artiklassa säädetään pelkästään, että mainitun asetuksen liitteessä XIII mainittujen perusteiden on täytyttävä. Lisäksi asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa tarkoitetun menettelyn täytäntöönpaneminen asianomaisten antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) ainesosien tunnistamiseksi itsenäisesti ainesosiksi, joilla on PBT- ja vPvB-ominaisuudet, ei antaisi mitään lisäarvoa kyseisen aineen tunnistamiselle sen PBT- ja vPvB-ominaisuuksien vuoksi erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi sen ainesosien PBT- ja vPvB-ominaisuuksien perusteella. Kyseisestä aineesta mainitun asetuksen liitteen XV mukaisesti laaditun asiakirja-aineiston yhteydessä näet oli samalla tavalla vertailtava käytettävissä olevia tietoja saman asetuksen liitteessä XIII vahvistettuihin perusteisiin. Kantajien tältä osin esittämä väite on siis hylättävä.

133 Kantajat riitauttavat toiseksi sen, että antraseenia lukuun ottamatta kyseisten ainesosien tunnistaminen ainesosiksi, joilla on PBT- tai vPvB-ominaisuudet, perustuisi yksityiskohtaiseen arviointiin. Antraseenin osalta on selvää, että se on tunnistettu erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi sen PBT-ominaisuuksien perusteella. Edellä 105 ja 106 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella on siis tutkittava, onko riidanalaisessa päätöksessä tältä osin ilmeinen virhe.

134 Kantajat viittaavat väitteidensä tueksi suurten öljy-yhtiöiden muodostaman ryhmän, joka suorittaa tutkimuksia öljyteollisuutta koskevista ympäristökysymyksistä, esittämiin huomautuksiin kyseiselle aineelle asetuksen N:o 1907/2006 liitteen XV mukaisesti laaditun asiakirja-aineiston kuulemisvaiheen aikana. Kyseisiin huomautuksiin on liitetty selonteko, jossa arvioidaan 15 PAH:n ominaisuuksia biokertymisen osalta. Huomautusten mukaan on niin, että kun otetaan huomioon se, että ECB:n toimivaltainen alaryhmä ei ole päässyt yhteisymmärrykseen kyseisten ainesosien PBT- tai vPvB-ominaisuuksista, olisi ennenaikaista ja tarkoituksetonta tehdä niiden osalta lopullisia johtopäätöksiä mainitun asetuksen liitteen XV mukaisesti laaditussa asiakirja-aineistossa. Kyseisen selonteon mukaan käytettävissä olevat todisteet eivät tue kyseisessä asiakirja-aineistossa esitettyjä alustavia yleisiä päätelmiä, joiden mukaan nuo ainesosat täyttävät biokertymistä tai erittäin voimakasta biokertymistä koskevan perusteen, koska luotettavat laboratoriotiedot osoittavat ainoastaan, että kyseisiin ainesosiin liittyy vain vähäinen biokertymisen mahdollisuus.

135 Tästä on huomautettava, että kantajien väitteissä tyydytään viittaamaan asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklan 4 kohdassa säädetyn menettelyn yhteydessä esitettyihin huomautuksiin ja samassa yhteydessä laadittuun selontekoon. Antraseeniöljy (pitoisuudeltaan pieni) on tunnistettu erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi sellaisen arvioinnin perusteella, joka sisältyy Saksan liittotasavallan laatimaan asiakirja-aineistoon, jonka jäsenvaltioiden komitea hyväksyi 4.12.2009 mainitun asetuksen 59 artiklan 8 kohdan mukaisesti tietoisena noista huomautuksista ja tuosta

selonteosta. Kyseisen asiakirja-aineiston 6 jaksossa arvioidaan yksityiskohtaisesti kyseisen aineen merkityksellisten ainesosien PBT- ja vPvB-ominaisuuksia. Edellä esitetyn perusteella viittaus yleisesti yhtäältä siihen, että ECB:n toimivaltainen alaryhmä, jota ei lisäksi ole enää asetuksen N:o 1907/2006 järjestelmässä, ei ole päässyt yksimielisyyteen kyseisten ainesosien PBT- ja vPvB-ominaisuuksista, ja toisaalta siihen, että todisteet ovat väitetysti riittämättömiä, osoittamatta, mikä mainitussa asiakirja-aineistossa olevan arvioinnin osatekijä on virheellinen, ei ole riittävä sen päättelemiseksi, että riidanalaisessa päätöksessä on ilmeinen virhe.

136 Tästä seuraa, että kolmas väite on hylättävä.

137 Neljäs kanneperuste on siis hylättävä kokonaisuudessaan.

Viides kanneperuste, joka koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista

138 Kantajat väittävät, ettei riidanalainen päätös ole suhteellisuusperiaatteen mukainen. Kyseinen päätös on ilmeisen soveltumaton asetuksen N:o 1907/2006 päämäärien saavuttamiseen eli varmistamaan korkeatasoisen ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun. Kantajat huomauttavat tästä, että myös aineilla, joita voidaan käyttää korvaamaan antraseeniöljy (pitoisuudeltaan pieni), on PBT- tai vPvB-ominaisuudet. Kantajien mukaan ECHA olisi voinut toteuttaa muita asianmukaisia ja vähemmän rajoittavia toimenpiteitä eli soveltaa riskienhallintatoimenpiteitä rekisteröintiasiakirjoihin sisältyvän kantajien asetuksen N:o 1907/2006 14 artiklan nojalla laatiman kemikaaliturvallisuusarvioinnin perusteella tai esittää asetuksen VIII osaston perusteella asiakirja-aineiston kyseistä ainetta koskevista rajoituksista.

139 Vakiintuneessa oikeuskäytännössä on todettu, että unionin oikeuden yleisiin oikeusperiaatteisiin kuuluvan suhteellisuusperiaatteen mukaan unionin säädöksillä, päätöksillä ja muilla toimenpiteillä ei saa ylittää rajoja, jotka johtuvat siitä, mikä on tarpeellista niillä lainmukaisesti tavoiteltujen päämäärien toteuttamiseksi ja tähän soveltuvaa, eli silloin, kun on mahdollista valita usean tarkoituksenmukaisen toimenpiteen välillä, on valittava vähiten rajoittava, eivätkä toimenpiteistä aiheutuvat haitat saa olla liian suuria tavoiteltuihin päämääriin nähden (ks. edellä 105 kohdassa mainittu asia Etimine, tuomion 124 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

140 Edellisessä kohdassa mainittuihin edellytyksiin kohdistuvasta tuomioistuinvalvonnasta on todettava, että ECHA:lle on annettava laaja harkintavalta alalla, jolla sen on tehtävä poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia valintoja ja toteutettava monitahoisia arviointeja. Tällä alalla toteutettu toimenpide voidaan katsoa lainvastaiseksi ainoastaan, jos se on ilmeisen soveltumaton lainsäätäjän tavoittelemien päämäärien saavuttamiseen (ks. vastaavasti edellä 105 kohdassa mainittu asia Etimine, tuomion 125 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

141 Käsiteltävässä asiassa asetuksen N:o 1907/2006 1 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että asetuksella pyritään varmistamaan korkeatasoinen ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu, mukaan lukien vaihtoehtoisten keinojen edistäminen vaarojen arvioimiseksi, sekä aineiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla samalla kilpailukykyä ja innovointia edistäen. Kun otetaan huomioon kyseisen asetuksen johtanto-osan 16 perustelukappale, on todettava, että lainsäätäjä on asettanut päätavoitteeksi ensimmäisen kyseisistä kolmesta tavoitteesta eli tavoitteen varmistaa korkeatasoinen ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu (ks. vastaavasti asia C-558/07, S.P.C.M. ym., tuomio 7.7.2009, Kok., s. I-5783, 45 kohta). Erityisesti lupamenettelyn tavoitteesta mainitun asetuksen 55 artiklassa säädetään, että lupamenettelyllä pyritään takaamaan sisämarkkinoiden moitteeton toiminta varmistaen samalla, että erityistä huolta aiheuttavien aineiden riskit ovat asianmukaisesti hallinnassa ja että kyseiset aineet korvataan asteittain soveltuvilla vaihtoehtoisilla aineilla tai tekniikoilla, jos nämä ovat taloudellisesti ja teknisesti toteuttamiskelpoisia.

142 Ensinnäkin kantajien väitteestä, jonka mukaan riidanalainen päätös on soveltumaton asetuksella N:o 1907/2006 tavoiteltujen päämäärien toteuttamiseen, on huomautettava, että riidanalaisessa päätöksessä on kyse siitä, että antraseeniöljy (pitoisuudeltaan pieni) tunnistetaan erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi mainitun asetuksen 59 artiklassa tarkoitetun menettelyn perusteella. Kun aine tunnistetaan erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi, asianomaisiin taloudellisiin toimijoihin sovelletaan tiedottamisvelvollisuuksia (ks. edellä 40 kohta).

143 Ihmisten terveyden ja ympäristön suojelua koskevasta päämäärästä on heti aluksi todettava, että aineen tunnistamisella erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi on tarkoitus parantaa riskeistä ja vaaroista tiedottamista yleisölle ja ammattimaisille käyttäjille, joten tällainen tunnistaminen on katsottava keinoksi parantaa kyseistä suojelua (ks. vastaavasti edellä 141 kohdassa mainittu asia S.P.C.M. ym., tuomion 49 kohta).

144 Erityisesti siitä kantajien väitteestä, jonka mukaan riidanalainen päätös on tässä suhteessa tavoitteisiinsa soveltumaton, koska myös aineilla, joita voidaan käyttää kyseisen aineen korvaamiseen, on PBT- tai vPvB-ominaisuudet, on huomautettava, ettei riidanalainen päätös johda kieltoon saattaa antraseeniöljyä (pitoisuudeltaan pieni) markkinoille eikä se velvoita asianomaisia toimijoita käyttämään korvaavia aineita. Tällaisesta seurauksesta säädetään asetuksen N:o 1907/2006 56 artiklassa ainoastaan aineille, jotka on sisällytetty mainitun asetuksen liitteeseen XIV, eli luvanvaraisille aineille. Lisäksi vaikka kyseisen asetuksen 59 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tunnistamismenettelyä sovelletaan aineen sisällyttämiseksi mahdollisesti saman asetuksen liitteeseen XIV, asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklassa tarkoitetusta menettelystä ilmenee tässä suhteessa, että aineen sisällyttäminen ehdolla olevien aineiden luetteloon ei automaattisesti johda sen sisällyttämiseen mainitun asetuksen liitteeseen XIV. Kyseisen asetuksen 1907/2006 58 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaan näet ECHA:n on suositettava jäsenvaltioiden komitean lausunnon huomioon ottaen ensisijaisten aineiden sisällyttämistä kyseiseen liitteeseen ja täsmennettävä muun muassa lupavaatimuksesta vapautetut käytöt tai käyttökategoriat. Aine voidaan saattaa luvanvaraiseksi yksinomaan komission kyseisen aineen sisällyttämisestä mainittuun liitteeseen XIV tekemän päätöksen johdosta.

145 Asetuksessa N:o 1907/2006 säädetään lisäksi erityistä huolta aiheuttavien aineiden tunnistamiseksi menettelystä, joka on kehitetty kyseisten aineiden saattamiseksi asteittain lupamenettelyn alaisiksi. Tässä suhteessa mainitun asetuksen johdanto-osan 77 perustelukappaleessa todetaan, että järjestelmän toimivuuden ja käytännöllisyyden vuoksi niin luonnollisten ja oikeushenkilöiden kannalta, joiden on laadittava hakemusasiakirjat ja ryhdyttävä asianmukaisiin riskinhallintatoimenpiteisiin, kuin viranomaisten kannalta, joiden on käsiteltävä lupahakemukset, ainoastaan rajoitettu määrä aineita olisi määrättävä luvanvaraisiksi samanaikaisesti. Näin ollen on mahdollista, että kyseisen asteittaisen lähestymistavan yhteydessä myös kantajien tarkoittamiin korvaaviin aineisiin sovelletaan asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa säädettyä tunnistamismenettelyä.

146 Samoin on hylättävä se kantajien väite, jonka mukaan antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) tunnistaminen erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi ei sovellu asetuksella N:o 1907/2006 tavoiteltujen päämäärien saavuttamiseen, koska kyseiselle aineelle altistumisen vaarat ovat vähäiset sen vuoksi, että antraseeniöljyä (pitoisuudeltaan pieni) käytetään pääsääntöisesti välituotteena kimröökin (carbon black) valmistuksessa. Koska antraseeniöljy (pitoisuudeltaan pieni) on välituote, kyseinen aine on näet vapautettu asetuksen N:o 1907/2006 VII osaston soveltamisesta mainitun asetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti, eivätkä sitä siis koske tiedottamisvelvollisuudet, jotka perustuvat aineen tunnistamiseen erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi kyseisen asetuksen 59 artiklan nojalla. Lisäksi on todettava, että kantajien väite on tehoton, koska siitä seuraa, ettei kyseistä ainetta käytetä yksinomaan välituotteena.

147 Tämän perusteella kantajien väitteet riidanalaisen päätöksen väitetystä soveltumattomuudesta on siis hylättävä.

148 Kantajat väittävät toiseksi, että riidanalaisella päätöksellä ylitetään ne rajat, jotka johtuvat siitä, mikä on tarpeellista tavoiteltujen päämäärien saavuttamiseksi, koska myös riskienhallintatoimenpiteiden soveltamisella tai asetuksen N:o 1907/2006 liitteen XV mukaisen asiakirja-aineiston esittämisellä kyseistä ainetta koskevista rajoituksista varmistettaisiin korkeatasoinen ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu mutta ne olisivat vähemmän rajoittavia.

149 Ensinnäkin on todettava, että kantajat viittaavat riskienhallintatoimenpiteiden osalta asetuksen N:o 1907/2006 14 artiklaan sisältyviin velvollisuuksiin. Mainitun säännöksen 1 kohdan mukaan kantajien on tehtävä kemikaaliturvallisuusarviointi ja laadittava tätä turvallisuutta koskeva raportti kyseisen aineen osalta. Tuon artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaan kemikaaliturvallisuusarviointi käsittää myös arvioinnin kyseisen aineen PBT- ja vPvB-ominaisuuksista. Jos arviointi johtaa siihen lopputulokseen, että aineella on PBT- tai vPvB-ominaisuudet, kantajien on saman artiklan 4 kohdan mukaan arvioitava ja estimoitava altistumista sekä luonnehdittava tunnistettujen käyttöjen riskejä. Asetuksen N:o 1907/2006 14 artiklan 6 kohdan mukaan kantajien on lisäksi määritettävä ja sovellettava asianmukaisia toimenpiteitä riskien hallitsemiseksi. Tämä arviointi ei ollut vielä käytettävissä silloin, kun kyseinen aine tunnistettiin riidanalaisella päätöksellä erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi, joten ECHA olisi voinut päättää odottaa sen esittämistä kemikaaliturvallisuusraportin ja suositettujen riskienhallintatoimenpiteiden tutkimiseksi sen sijaan, että kyseinen aine tunnistettiin erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi.

150 Asetuksesta N:o 1907/2006 ei kuitenkaan ilmene mitenkään, että lainsäätäjän tarkoituksena olisi ollut asettaa mainitun asetuksen 59 artiklan, joka muodostaa osan kyseisen asetuksen VII osastossa tarkoitettua aineen lupamenettelyä, mukaisen tunnistamismenettelyn edellytykseksi saman asetuksen II osastossa säädetty rekisteröintimenettely, jossa sovelletaan kyseisen asetuksen 14 artiklassa tarkoitettuja velvollisuuksia. On totta, että kyseisillä velvollisuuksilla pyritään samalla tavalla parantamaan yleisön ja ammattimaisten käyttäjien tiedottamista aineen vaaroista ja riskeistä. Koska rekisteröityjen aineiden olisi kuitenkin voitava liikkua sisämarkkinoilla, kuten asetuksen N:o 1907/2006 johdanto-osan 19 perustelukappaleesta ilmenee, lupamenettelyn, johon mainitun asetuksen 59 artiklassa tarkoitettu tunnistamismenettely kuuluu, tavoitteena on etenkin korvata asteittain erityistä huolta aiheuttavat aineet soveltuvilla vaihtoehtoisilla aineilla ja tekniikoilla, jos nämä ovat taloudellisesti ja teknisesti toteuttamiskelpoisia (ks. edellä 140 kohta). Kuten asetuksen N:o 1907/2006 johdanto-osan 69 perustelukappaleesta lisäksi ilmenee, lainsäätäjä on halunnut kiinnittää erityistä huomiota erittäin suurta huolta aiheuttaviin aineisiin.

151 Näin ollen – toisin kuin kantajat väittävät – asetuksen N:o 1907/2006 14 artiklan 6 kohdan nojalla ehdotetut riskinhallintatoimenpiteet eivät ole mainitulla asetuksella tavoiteltujen päämäärien saavuttamiseen soveltuvia erityistä huolta aiheuttavien aineiden käsittelyä koskevia toimenpiteitä, eivätkä ne ole siis käsiteltävässä asiassa vähemmän rajoittavia toimenpiteitä.

152 Lopuksi on riittävää todeta siitä kantajien väitteestä, jonka mukaan ECHA olisi voinut odottaa antraseeniöljyn (pitoisuudeltaan pieni) rekisteröintiasiakirjojen, jotka sisältävät sitä koskevan kemikaaliturvallisuusarvioinnin, esittämistä, ennen kuin kyseinen aine tunnistettiin erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi, koska tällaiset asiakirjat muodostavat parhaan tiedonlähteen, että tuo tunnistaminen suoritettiin kyseistä ainetta koskevaan asiakirja-aineistoon, jonka jäsenvaltioiden komitea oli hyväksynyt yksimielisesti, sisältyvien tietojen perusteella (ks. edellä 108 kohta). Jäsenvaltioiden komitea ei ole todennut, että pätevyyttä ja tietojen merkityksellisyyttä koskevat tiedot olisivat puuttuneet. Koska kyseisen aineen oli asetuksen N:o 1907/2006 23 artiklan 1 kohdan nojalla oltava rekisteröity ehdottomasti vasta 1.12.2010 eli kaksi ja puoli vuotta siitä päivästä lukien, jolloin lupamenettelyä alettiin soveltaa asetuksen 141 artiklan 2 kohdan mukaan, eli 1.6.2008, väitetyllä velvollisuudella odottaa kyseisten rekisteröintiasiakirjojen esittämistä olisi lisäksi loukattu asetuksen N:o 1907/2006 tehokkuutta.

153 Toiseksi kantajat väittävät rajoittavista toimenpiteistä, että asetuksen N:o 1907/2006 liitteen XV mukaiseen tällaisen toimenpiteen ehdottamista koskevaan asiakirja-aineistoon on sisällyttävä käytettävissä olevat tiedot vaihtoehtoisista aineista ja tiedot vaihtoehtoisten aineiden valmistukseen ja käyttöön liittyvistä riskeistä ihmisten terveydelle ja ympäristölle, niiden saatavuus ja niiden tekninen ja taloudellinen toteutettavuus. Tällaisella ehdotuksella, joka on siis perustettu samankaltaisille parametreille kuin ne, joita käytetään aineen tunnistamiseksi erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi laadittavaa asiakirja-aineistoa varten, olisi kantajien mielestä siis vältetty mainittuun tunnistamiseen liittyvät kielteiset seuraukset ja se olisi johtanut samaan tulokseen asetuksen N:o 1907/2006 tavoitteiden osalta.

154 Tästä on huomautettava, että pelkästään se, että aine on ehdolla olevien aineiden luettelossa, ei estä soveltamasta kyseiseen aineeseen pikemminkin rajoituksia kuin lupaa. Kuten asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 5 kohdasta ja 69 artiklasta näet ilmenee, komissio tai jäsenvaltio voi aina ehdottaa, että aineen valmistamista, markkinoille saattamista tai käyttöä valvotaan pikemminkin rajoituksilla kuin luvalla.

155 Kuten asetuksen N:o 1907/2006 liitteestä XVII ilmenee, mainitun asetuksen VIII osastossa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vahvistetut rajoitukset, joita sovelletaan tiettyjen vaarallisten aineiden, seosten ja esineiden valmistukseen, markkinoille saattamiseen ja käyttöön, voivat lisäksi olla kaikkea aineen valmistamiselle tai markkinoille saattamiselle asetettujen erityisten edellytysten ja aineen käyttöä koskevan täydellisen kiellon välillä. Vaikka oletettaisiin, että myös rajoittavat toimenpiteet ovat soveltuvia kyseisellä asetuksella tavoiteltujen päämäärien saavuttamiseksi, ne eivät siis sellaisenaan ole vähemmän rajoittavia toimenpiteitä suhteessa aineen tunnistamiseen, joka johtaa ainoastaan tiedottamisvelvollisuuksiin.

156 Lisäksi siltä osin kuin kantajat väittävät, että asetuksen N:o 1907/2006 liitteen XV mukaisessa rajoittavaa toimenpidettä koskevaan ehdotukseen liittyvässä asiakirja-aineistossa olevat tiedot osoittavat, ettei kyseisen aineen tunnistaminen ollut tarpeen, on riittävää todeta, että tunnistaminen on tehty asetuksen N:o 1907/2006 59 artiklassa tarkoitetun menettelyn, joka on eri menettely kuin saman asetuksen VIII osastossa tarkoitettu menettely, mukaisesti (ks. edellä 154 kohta).

157 Edellä esitetyn perusteella ei voida päätellä, että riidanalaisella päätöksellä loukataan suhteellisuusperiaatetta.

158 Tämän perusteella viides kanneperuste ja siis koko kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

159 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Saman työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaan toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

160 Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne on velvoitettava lisäksi korvaamaan ECHA:n oikeudenkäyntikulut tämän vaatimusten mukaisesti. Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu seitsemäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S ja Koppers UK Ltd vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) oikeudenkäyntikulut.

3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Dittrich Dehousse Wiszniewska-Białecka

Prek Schwarcz

Julistettiin Luxemburgissa 7 päivänä maaliskuuta 2013.

Allekirjoitukset